UNIWERSYTET
MIKOŁAJA KOPERNIKA
W TORUNIU
Wydział Sztuk Pięknych

CENTRUM
SZTUKI
WSPÓŁCZESNEJ
ZNAKI CZASU
W TORUNIU

ARCHITEKTURA WNĘTRZ

GRAFIKA

MALARSTWO

SZTUKA MEDIÓW
I EDUKACJA WIZUALNA

KONSERWACJA
I RESTAURACJA DZIEŁ SZTUKI

OCHRONA DÓBR KULTURY

KRYTYKA ARTYSTYCZNA

DYPLOM
2022

NAJLEPSZE DYPLOMY
WYDZIAŁU SZTUK PIĘKNYCH
UMK

DYPLOM
2022

NAJLEPSZE DYPLOMY
WYDZIAŁU SZTUK PIĘKNYCH
UMK

UNIWERSYTET
MIKOŁAJA KOPERNIKA
W TORUNIU
Wydział Sztuk Pięknych

CENTRUM
SZTUKI
WSPÓŁCZESNEJ
ZNAK CZASU
W TORUNIU

ARCHITEKTURA WNĘTRZ

KATARZYNA EKWIŃSKA
AGATA GUTOWSKA
NATALIA KRÓL
ZOFIA MAŁOŃ

GRAFIKA
grafika warsztatowa

EWELINA BAŚKO
NINA MARSZAŁEK
JOANNA OSZCZEPIŃSKA
DAGMARA SADOWSKA
WALERIA SUCHOWIECKA

GRAFIKA
projektowanie graficzne

KLAUDIA GRABAS
PRZEMYSŁAW HOFF
MICHELLE MINERVA
MONIKA RADLIŃSKA
KATARZYNA ROSIŃSKA

MALARSTWO
malarstwo sztalugowe

MONIKA IWICKA
MICHAŁ KAWAŁKO
MARIA PODGÓRSKA

MALARSTWO
malarstwo w architekturze

KATARZYNA PITEK

SZTUKA MEDIÓW I EDUKACJA WIZUALNA
multimedia i fotografia

MARCEL BOGUSZEWSKI
KINGA KACZEWIAK-DZIECIĄTKOWSKA
PIOTR RÓŻYCKI

SZTUKA MEDIÓW I EDUKACJA WIZUALNA
rysunek mediów

JOANNA FUJARSKA
NATALIA LEWANDOWSKA
RAFAŁ NGUYEN KHAC
PATRYCJA NOWATKOWSKA
MONIKA SZPADKIEWICZ

KONSERWACJA I RESTAURACJA DZIEŁ SZTUKI

KINGA KLEMIŃSKA
MONIKA KORONA
PAULINA NIEMYJSKA
PIOTR OGORZAŁY
PATRYK PARCHETA
KLAUDIA KOWAL
MACIEJ KOWAL
OLIWIA POGORZELEC
INDIA SADOWSKA
MARTYNA ŻURAŃSKA

OCHRONA DÓBR KULTURY

ŁUKASZ GUZOWSKI
MICHALINA FIAŁKOWSKA
DAMIAN KOLASSA
HANNA DROŻAK
WERONIKA BRĄCZKOWSKA

KRYTYKA ARTYSTYCZNA

PAULINA SKIBA

DYPLOM
2022

Pojęciem, które nieodmiennie towarzyszy wystawom najlepszych dyplomów artystycznych, konserwatorskich i teoretycznych, zrealizowanych przez studentów Wydziału Sztuk Pięknych UMK jest różnorodność. Objawia się ona na wielu poziomach, z których pierwszy wiąże się z wielością możliwych relacji ze sztuką (studenci tworzą sztukę i projekty artystyczno-edukacyjne, badają i rekonstruują jej materialną strukturę, wreszcie odkrywają jej historię oraz interpretują ją i komentują). Różnorodne są też praktyki i strategie artystyczne podejmowane przez młodych twórców w ramach mediów, którymi się posługują, a także techniki badań, konserwacji i rekonstrukcji oraz metodologie i tematyka rozważań teoretycznych. W tym roku różne są też lokalizacje, w których prezentowana jest wystawa Dyplom 2022: Galeria Dworzec Zachodni Akademickiego Centrum Kultury i Sztuki „Od Nowa" oraz Centrum Sztuki Współczesnej „Znaki Czasu". Wszystko to sprawia, że wystawa jest w stanie odpowiedzieć na różnorodne oczekiwania widzów, dostarczając rozmaitych refleksji, przeżyć, wrażeń, nierzadko też emocji.

Chciałbym jednak podkreślić, że różnorodność, jako immanentna cecha wystawy Dyplom nie wynika tylko z faktu, że Wydział Sztuk Pięknych łączy w swojej strukturze dyscypliny artystyczną i naukową (które same są również wewnętrznie zróżnicowane). Sądzę, a właściwie jestem przekonany, że heterogeniczny i pluralistyczny charakter Dyplomów wynika z zasadniczych tendencji współczesnego świata, w którym istnieje potrzeba dowartościowania dialogu, a wraz z nim różnicy, odmienności, inności i obcości. Komunikowanie się (zwłaszcza za pomocą sztuki i w odniesieniu do niej) oznacza potrzebę i zdolność do zrozumienia i zaakceptowania różnicy. Wiemy doskonale, że próba uporządkowania świata w imię jednorodności kończy się zawsze tak samo, czyli fatalnie. Niestety widzimy też, że nie brakuje dziś entuzjastów takiego podejścia. Jak przekonywał Michał Paweł Markowski w znakomitym eseju, będącym głosem w dyskusji na temat rzekomego (a może i rzeczywistego) kryzysu nauk humanistycznych, „nie istnieje jeden słownik, którym możemy świat objaśniać, nie istnieje jedna nadrzędna ideologia (z prawa czy z lewa, ze środka, czy ze skrajnych biegunów), którą możemy się posługiwać, (...) nie istnieje z góry uprzywilejowany zbiór symbolicznych przedstawień, który byłby bardziej adekwatny od innych zbiorów"[1]. Tej względności i różnicy zwyczajnie nie da się wymazać, można natomiast na różne sposoby dać jej wybrzmieć – uprawiając malarstwo, grafikę, fotografię, rzeźbę, nowe media artystyczne, projektując przestrzenie, w których żyjemy, podejmując działania artystyczno-edukacyjne, ale także badając budowę, strukturę i losy dzieł stworzonych przez artystów minionych pokoleń, tworzących w czasach gdy świat rozumiano inaczej niż dziś. Tak robią praktycy – artyści i konserwatorzy sztuki, teoretycy natomiast nie tylko poznają rozmaite aspekty sztuki, ale posługują się językiem, a w zasadzie jednym z wielu możliwych języków, zdolnych w sposób adekwatny (ale też nigdy definitywny i raz na zawsze rozstrzygający) o sztuce opowiedzieć.

Zwykle ta jednoczesna obecność rozmaitych postaw artystycznych i wielu narracji o sztuce prezentuje się na wystawie Dyplom jako wewnętrznie skomunikowany projekt, w którym czytelne są nie tylko różnice, ale także uwidaczniają się nierzadko zaskakujące relacje ideowe, formalne czy techniczne pomiędzy dyplomami, albo ujawnia się pewnego rodzaju wspólnota doświadczeń ich twórców. Nie byłoby to widoczne, gdyby wyróżnione dzieła nie spotkały się we wspólnej przestrzeni, w której doszło do konfrontacji wyizolowanych dotąd mikroświatów, a one same zdołały nawiązać dialog i zyskały tym samym na swojej emancypacyjnej mocy. Co więcej, przygotowywana co roku wystawa wydobywa te aspekty współczesnej sztuki i towarzyszącej jej refleksji, które są mniej znane w potocznym odbiorze; pokazuje, że prócz przeżyć estetycznych sztuka dostarcza także wiedzę na temat świata, manifestuje swoją polityczność, zaspokaja potrzebę funkcjonalności i komunikatywności, uświadamia, że jej tworzenie i badanie wymaga coraz częściej najnowszych technologii, a naukowe opracowanie jest nierzadko przedsięwzięciem interdyscyplinarnym, integrującym różne dziedziny wiedzy, często także angażującym wiele osób. Świadomość tych wszystkich aspektów pozwala przezwyciężyć sentymentalną postawę wobec sztuki, kurczowo trzymającą się tradycyjnych pojęć i zamkniętą na to co nowe, która, jak pisała Krystyna Wilkoszewska, „przydarza się nie tylko szerszym kręgom odbiorców, ale i profesjonalistom, teoretykom i krytykom sztuki"[2], a ja dodam, że czasem także pedagogom artystycznym. Jeśli więc obraz, który tu rysuję nie jest nazbyt optymistyczny, wówczas wyłoni się z niego ważna rola Dyplomów, polegająca na znoszeniu, wydawałoby się, oczywistych i nieprzekraczalnych podziałów (w tym także na to, co w sztuce i teoretycznym namyśle nad nią uprzywilejowane, a co postrzegane jako mniej wartościowe) oraz na płynnym przemieszczaniu się pomiędzy jej różnymi funkcjami, strategiami i tradycjami.

Na wystawę Dyplom można też spojrzeć w nieco inny sposób, choć powiązany z tym, o czym była mowa do tej pory. Proponuję ten kluczowy dla Wydziału Sztuk Pięknych projekt przemyśleć jako mikroskalowy model historiozoficznej koncepcji „końca sztuki" amerykańskiego krytyka Arthura C. Danto. Koncepcja ta, co warto od razu podkreślić, nie powinna mimo swojej nazwy budzić naszych obaw, bo w gruncie rzeczy jest całkiem optymistyczna. Danto interesował się modelem historii sztuki, który uwzględniałby logikę przemian artystycznych od początku modernizmu, przy czym, z powodu niesłychanego tempa tych zmian, krytyk i filozof przekonywał, że nie było możliwe przewidzenie kierunku, w którym sztuka miała zmierzać

1. M. P. Markowski, *Humanistyka: niedokończony projekt*, „Teksty Drugie" 2011, 6, s. 26.
2. K. Wilkoszewska, *O postawach sentymentalnych wobec sztuki,* w: red. T. Kostyrko, G. Dziamski, J. Zydorowicz, *Sztuka współczesna i jej filozoficzne komentarze*, Poznań 2004, s. 53.

w przyszłości. „Wystarczy sobie uświadomić, jak w 1865 roku pozbawiona sensu była próba przewidzenia form malarstwa postimpresjonistycznego, czy też oczekiwanie w 1910 roku, że za pięć lat pojawi się takie dzieło jak *Przed złamaniem ręki* Duchampa, które, nawet jeśli zostało zaakceptowane jako dzieło sztuki, to zachowuje swoją tożsamość jako zwyczajna łopata do odśnieżania" – pisał[3]. Jako przykład naszej niezdolności do przewidzenia tego, jak będzie wyglądał świat za kilka dekad podał twórczość francuskiego artysty-wizjonera Alberta Robidy, który w 1882 roku opublikował książkę „Dwudziesty wiek" z ilustracjami przedstawiającymi świat za siedemdziesiąt lat, czyli w roku 1952. Wprawdzie ilustracje pełne były nieznanych wówczas urządzeń, które miały pojawić się w przyszłości, jak maszyny latające, telewizja czy „telefonoskop", będący urządzeniem do transmisji obrazu w czasie rzeczywistym (tu się Robida zagalopował, bo można zakładać, że to coś w rodzaju komunikatora internetowego), to jednak sam wygląd tych wynalazków i wszystkie przestrzenie, w jakich się pojawiają, są wzięte z epoki, w której zostały wyobrażone. Maszyny latające przypominają więc parowce z końca XIX wieku, architektura stworzona została z nitowanego i zdobionego metalu á la Dworzec Św. Łazarza w Paryżu (który nawiasem mówiąc tak chętnie malowali impresjoniści), a pasażerami wymyślnych pojazdów byli panowie w cylindrach i panie w tiurniurach[4]. Skoro Robida w swojej wizji przyszłości przedstawił zmodyfikowaną (albo, by ująć to współcześnie: upgradowaną) wersję teraźniejszości, to można zakładać, że w wyobrażonym muzeum przyszłości nie przewidziałby prac Pollocka czy de Kooninga, którzy rzeczywiście w latach pięćdziesiątych XX wieku doszli do szczytu kariery, tylko jakąś wersję impresjonizmu, będącego nowoczesną sztuką jego czasów[5].

Ale paradoksalnie, czasy, w których żyjemy obecnie (nazywane postmodernizmem – pojęciem, które kiedyś wywoływało wypieki na twarzy, a dziś już nie bardzo) nie stwarzają takich problemów, ponieważ skończyła się pewna opowieść o sztuce, a wszystko, co mogło się w niej wydarzyć miało już miejsce. Dziś, jak pisze Danto, nie istnieje już arena historii sztuki, a współczesność dotarła do jej końca[6]. Sama sztuka istnieje zaś w tak różnych formach i opisują ją tak różne teorie, że nie ma możliwości stworzenia jej spójnej definicji. Dziś istota rzeczy polega nie na tym, że przyszłość sztuki jest niemożliwa do przewidzenia, jak to było dawniej, lecz na tym, że żadna przyszłość już nie nastąpi. Nie chodzi przy tym o to, że sztuka nie będzie już uprawiana – owszem, będzie – ale, jak pisze Danto „bez dobrodziejstwa utwierdzającej ją narracji, w ramach której byłaby widziana jako właściwy, kolejny etap historii"[7]. Okres, w którym znajduje się dziś sztuka, Danto nazywa posthistorycznym – oferującym pluralizm i pełną otwartość, ale też zwalniającym artystów z pewnej historycznej powinności. Można być dziś artystą awangardowym lub tradycyjnym, można sławić potęgę malarstwa lub tworzyć sztukę wideo, można kreować formy i znaczenia lub posługiwać się cudzymi. Jak pisał komentujący koncepcje Danto Leszek Sosnowski, „»koniec sztuki« nie jest powodem do alarmistycznych ostrzeżeń i przepowiedni, a wręcz odwrotnie – sytuacja ta, jako całkowite uwolnienie sztuki od historii, napawa radością, gdyż niesie ze sobą obietnicę nowych, nieznanych jeszcze możliwości twórczych wolnych już artystów"[8]. Danto zaś pisze wprost: „Sytuacja ta nie powinna budzić rozpaczy (...). Inauguruje ona raczej najwspanialszą epokę wolności, jaką kiedykolwiek znalazła sztuka"[9].

Dyplomy postrzegam jako dowód na słuszność teorii Danto w skali lokalnej, nie tylko dlatego, że wystawy te co roku prezentują pluralizm alternatywnych postaw i otwartość, ale może nawet bardziej dlatego, że spotykają się na nich różne tradycje i historyczne momenty sztuki, których nie można objąć jedną konsolidującą narracją. Trudno chyba o bardziej dobitne wykazanie, niż czynią to wystawy Dyplom, że linearny, progresywny model rozwoju historii sztuki dobiegł swojego kresu, że czas rewolucyjnych przełomów i kompulsywnej pogoni za nowością należy do przeszłości (co wyraża się między innymi w dowartościowaniu i zrozumieniu filozoficznej roli powtórzenia i parafrazy). Nawet przestrzenna organizacja wystawy (zwłaszcza w tym roku) potwierdza fakt, że rozwój sztuki możemy sobie wyobrażać dziś nie w formie płaskiego linearnego modelu, w którym mamy do czynienia z następującymi po sobie jedno po drugim zjawiskami, lecz raczej jako model trójwymiarowy, w którym istnieją skomunikowane ze sobą przestrzenie dziejących się symultanicznie wydarzeń. Żadne z nich nie będzie pierwsze i żadne nie będzie następne; wszystko dzieje się teraz.

Filip Pręgowski

3. A. C. Danto, *Koniec sztuki*, w: tenże, *Świat sztuki. Pisma z filozofii sztuki*, tłum. i opr. L. Sosnowski, Kraków 2006, s. 195.
4. Tamże.
5. Tamże, s. 195-196.
6. Tenże, *Po końcu sztuki. Sztuka współczesna i zatarcie się granic tradycji*, tłum. M. Salwa, Kraków 2013, s. 39.
7. Tamże, s. 26.
8. L. Sosnowski, *Dzieło sztuki jako rzecz teoretyczna. Koncepcja sztuki Arthura C. Danto,* „Sztuka i Filozofia" 2007, 30, s. 43.
9. A. C. Danto, *Po końcu sztuki*, dz. cyt., s. 179.

DYPLOM
2022

NAGRODY I WYRÓŻNIENIA WYDZIAŁU SZTUK PIĘKNYCH

Wystawa „Dyplom 2022" prezentuje najlepsze dyplomy Wydziału Sztuk Pięknych UMK obronione w 2022 roku. Ich autorom zostały przyznane medale oraz wyróżnienia.

Dla artystów najważniejszą nagrodą, przyznawaną nieprzerwanie od 1985 roku, jest Medal im. Tymona Niesiołowskiego honorujący absolwentkę lub absolwenta kierunku z dyscypliny sztuk plastycznych. W danym roku akademickim medal ten jest przyznawany tylko jednej osobie. W tym roku walczyło o niego 26 artystów wyróżnionych przez Rady Programowe czterech kierunków studiów: Architektury wnętrz, Grafiki, Malarstwa, Sztuki mediów i edukacji wizualnej.

Od 2005 roku rokrocznie przyznawany jest Medal Janusza Boguckiego, będący honorową nagrodą interdyscyplinarnego kierunku Sztuka mediów i edukacja wizualna za najlepszy dyplom artystyczny i pracę teoretyczną.

Wystawa Dyplom przybliża także najlepsze prace z kierunku konserwacja i restauracja dzieł sztuki, które realizowane są w ramach dwóch części magisterium: konserwatorsko-artystycznej i teoretyczno-badawczej. W 2022 roku młodzi konserwatorzy uhonorowani zostali pięcioma Nagrodami i pięcioma Wyróżnieniami im. doc. Leonarda Torwirta.

Szczególną nagrodą, przyznawaną przez Towarzystwo Przyjaciół Muzeum Okręgowego w Toruniu jest Nagroda im. prof. Jerzego Remera. Nagrodą tą wyróżniana jest jedna wybitna praca magisterska obroniona na Wydziale Sztuk Pięknych UMK na kierunkach nauczania prowadzonych w ramach dyscypliny Nauki o sztuce.

Z kolei najlepszym absolwentom kierunku Ochrona dóbr kultury (studiów drugiego stopnia) przyznawana jest Nagroda im. doc. Jerzego Frycza. Spośród autorów nieprzeciętnych prac magisterskich Kapituła może wyłonić także dwie, którym zostaną przyznane wyróżnienia im. doc. Jerzego Frycza. W 2022 roku oba wyróżnienia zostały przyznane.

Najmłodszą nagrodą, przyznaną w tej edycji Dyplomów dopiero po raz trzeci, jest Nagroda im. prof. Jadwigi Puciata-Pawłowskiej za najlepsze prace licencjackie obronione na kierunkach nauczania prowadzonych w ramach dyscypliny Nauki o sztuce. W 2022 roku przyznano również jedno Wyróżnienie im. prof. Jadwigi Puciata-Pawłowskiej.

DYPLOM
2022

MEDAL IM. TYMONA NIESIOŁOWSKIEGO

KATARZYNA EKWIŃSKA

ARCHITEKTURA WNĘTRZ

dyplom magisterski: **SLAB – adaptacja hali przemysłowej na centrum wspinaczkowe**
promotor: dr hab. Grzegorz Maślewski, prof. UMK
współpraca: mgr inż. arch. Aleksandra Truchel

Dyplom jest połączeniem pasji wspinaczkowej i projektowej autorki. Stanowi kompleksowe opracowanie centrum wspinaczkowego wyposażonego w niezbędne narzędzia do uprawiania wspinaczki sportowej. Oprócz ścian przeznaczonych do wspinania z liną, tzw. bulderowni oraz strefy dla dzieci, projekt przewiduje zaplecze treningu ogólnorozwojowego i kawiarnię. Obiekt spełnia wymogi jakie stawia przed nim uprawianie wspinaczki w różnym stopniu zaawansowania, umożliwia organizację zawodów, a także stanowi dobre miejsce spotkań i popularyzacji tego sportu poprzez przyjazną i nowoczesną przestrzeń. Centrum zyskało nazwę „SLAB", co w języku angielskim oznacza „potóg", a w slangu wspinaczkowym – jedną z formacji wspinaczkowych. W obliczu dużego rozkwitu wspinaczki sportowej, temat tej pracy wydaje się być bardzo aktualny. Za sprawą Igrzysk Olimpijskich rozegranych w 2021 r. w Tokio, na których wspinaczka miała swój debiut, sport ten zmienia swój charakter z nieco niszowego na coraz popularniejszy, a wraz z rosnącą liczbą sportowców amatorów, dynamicznie rozwija się branża ścian wspinaczkowych.

https://app.lapentor.com/sphere/s-l-a-b

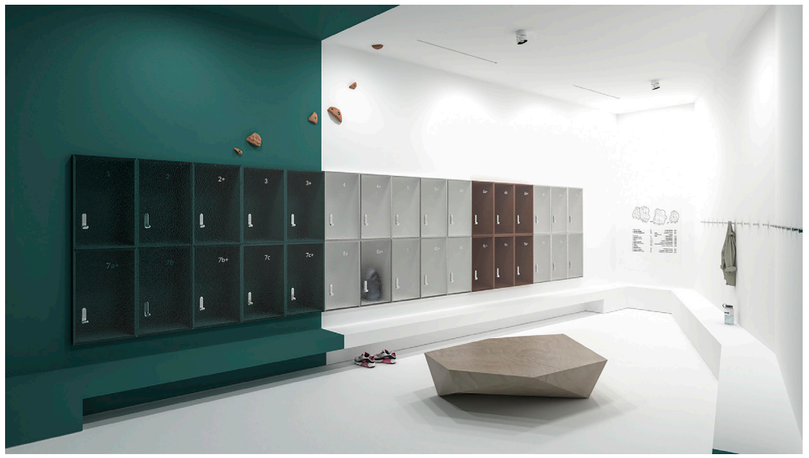

AGATA GUTOWSKA

WYRÓŻNIENIE

dyplom magisterski: **Kolekcja unikatowych szklanych umywalek wraz z projektem dedykowanych im aranżacji łazienek**
promotor: dr hab. Andrzej Kałucki, prof. UMK

Głównym założeniem pracy było zaprojektowanie i stworzenie unikatowych szklanych umywalek, które powstały w warunkach uczelnianych, a następnie zostały wykorzystane do aranżacji łazienek. Podstawową koncepcją dyplomu było zaprojektowanie i wykonanie takich umywalek, które wyróżniają się na rynku, są niepowtarzalne, wykorzystują różnorodne formy i są wykonane ręcznie, ze zwróceniem uwagi na każdy detal. Powstało pięć umywalek, każda w innym kształcie i w innym kolorze szkła oraz z użyciem różnych dodatków, takich jak np. miedź. Proces tworzenia obejmował wycinanie szkła, stapianie go i łączenie ze sobą techniką fusingu, formowanie techniką slumpingu oraz wycinanie otworów strumieniem wody. Łazienki zostały zaprojektowane tak, aby charakter poszczególnych umywalek idealnie wpasowywał się w dedykowane im wnętrze. Klimat każdej umywalki jest inny: jedna z nich ma charakter morski, kolejna ciężki i elegancki, a następna botaniczny. W pomieszczeniach szkło można znaleźć nie tylko w umywalkach, ale także w innych produktach, np. w witrażach.

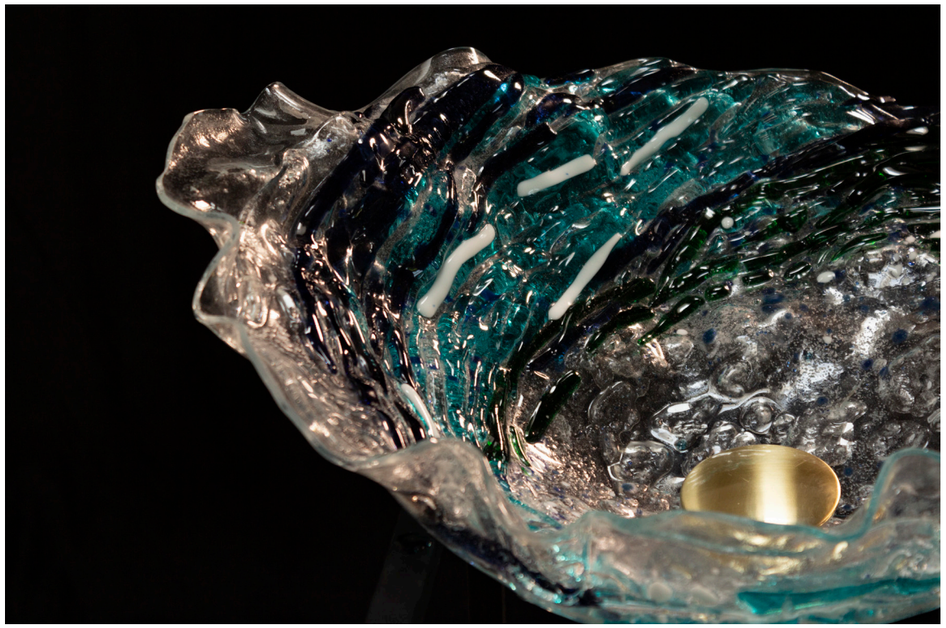

NATALIA KRÓL

WYRÓŻNIENIE

dyplom licencjacki: **EKO REJS – solarny jacht elektryczny**
promotor: dr Marcin Podskarbi

Celem dyplomu było opracowanie projektu elektrycznego jachtu. Jego najważniejszym założeniem było stworzenie ergonomicznej i funkcjonalnej przestrzeni, która mimo ograniczeń gabarytowych związanych ze specyfiką obiektu, zapewni komfortowe, domowe warunki do codziennego funkcjonowania. Nie mniej ważna w projekcie jest bryła jachtu – koncepcja zakłada, aby kontrastowała ona z otoczeniem i odbiegała od form powszechnych dla tego typu obiektów. Zaprojektowany jacht wyróżnia surowy charakter i duża ilość geometrycznych elementów. Istotnym aspektem projektu była również kwestia ekologii, stąd założono wykorzystanie rozwiązań i materiałów przyjaznych dla środowiska.

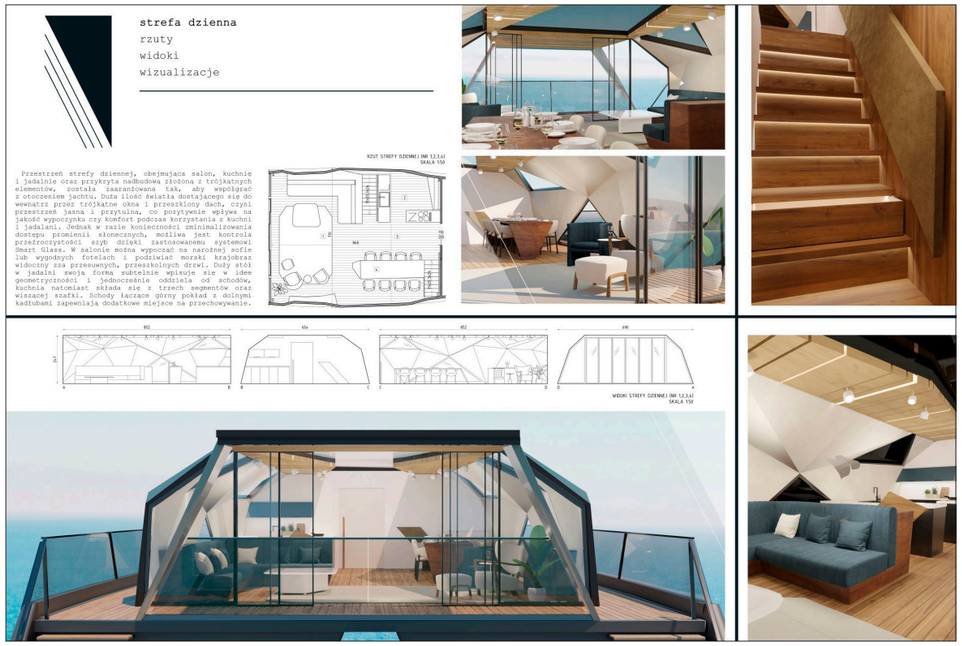

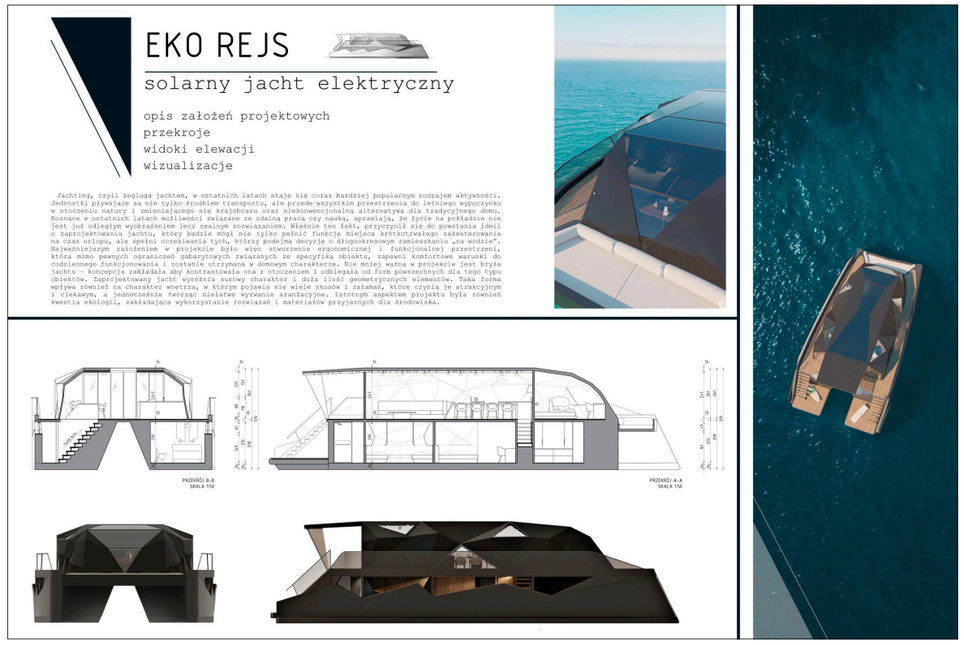

ZOFIA MAŁOŃ

WYRÓŻNIENIE

dyplom magisterski: **ZAKĄTKI – kreatywna przestrzeń dla najmłodszych**
promotor: dr Marcin Podskarbi

Projekt obejmuje sześć domków modułowych o różnych funkcjach, charakteryzujących się formą otwartą na przestrzeń zewnętrzną. Głównym użytkownikiem budynków są dzieci w wieku od 3 do 6 lat. Podstawą każdego z nich jest moduł skonstruowany z trzech ścian bocznych oraz dwuczęściowej podłogi. Tym co wyróżnia każdy z budynków jest wnętrze – o odpowiednio dobranym kolorze oraz meblach dopasowanych do konkretnej funkcji. Modułowość domków umożliwia tworzenie różnorodnych ich układów i tym samym interakcji przestrzennych. Biorąc pod uwagę całą koncepcję projektu, jego głównym celem jest uświadomienie szerokiemu gronu odbiorców jak cenny jest czas w bliskości z naturą. Tak jak wskazuje nazwa ZAKĄTKI, domki stanowiące całość projektu mają stać się bezpieczną przystanią dla wszystkich. Nie tylko dla najmłodszych, ale również dla ich rodziców. Jest to miejsce wzajemnej integracji, edukacji oraz zabawy, w którym można rozwijać kreatywność, a także znaleźć czas na świadomy odpoczynek.

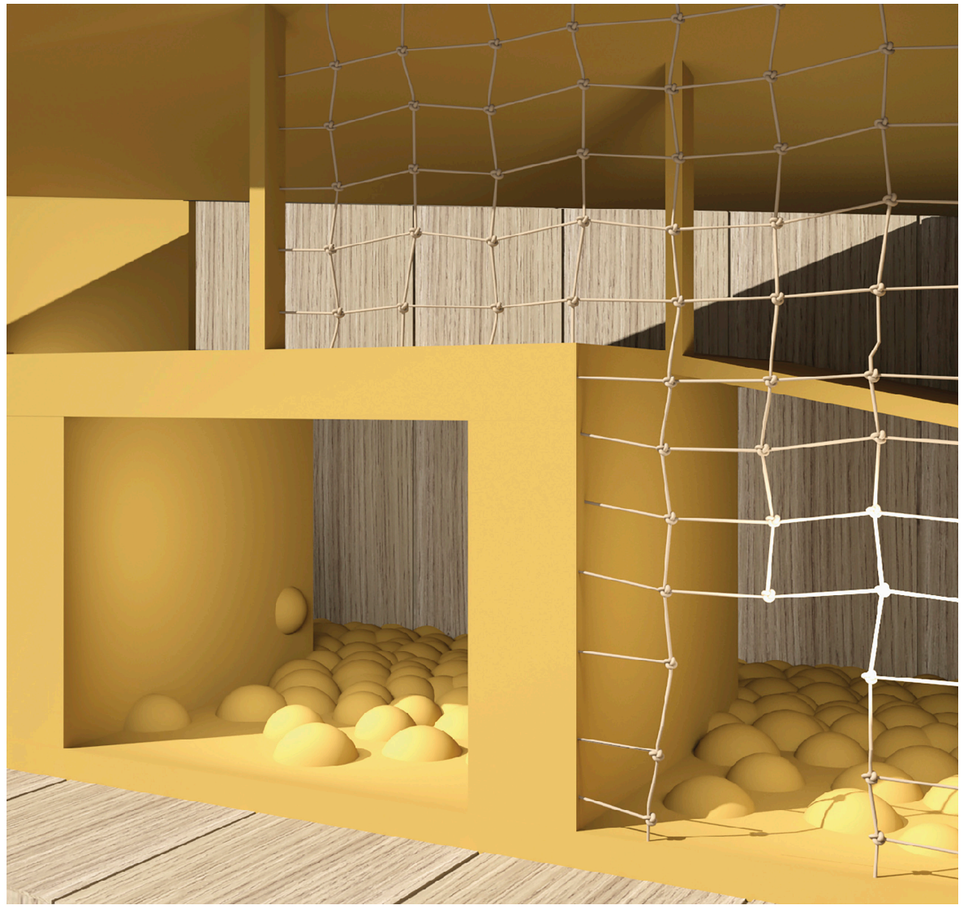

EWELINA BAŚKO

WYRÓŻNIENIE

dyplom magisterski: **Struktury lęku**
promotor: dr hab. Agata Dworzak-Subocz, prof. UMK
technika: serigrafia
wymiary: 7 prac 70x200 cm

Na dyplom składa się cykl siedmiu grafik poruszających zagadnienie lęku. Punktem wyjścia były rozważania nad tym, w jaki sposób zaburzenia lękowe wpływają na człowieka i jego umysł. Artystka, za pomocą odpowiednio dobranych środków wyrazu postanowiła przetworzyć na język graficzny wybrane objawy i czynniki wywołujące lęk w fobiach – deformacje, ciemność czy bycie obserwowanym ukazane zostały poprzez nienaturalne przedstawienie ciała za pomocą multiplikacji i zwielokrotnienia oczu czy twarzy. Prezentowane w pracach nawiązania do fobii oparte zostały na wyborze tych z nich, które nie mają realnego przełożenia na wywotywane zagrożenie, a są jedynie tworem negatywnych doświadczeń, urojeń. Powstały ciężkie, przytłaczające obrazy, ciasne i ciemne kompozycje, prawie całkowicie wypełnione przestrzenie z podkreśleniem sylwetki humanoidalnych postaci, wyciągniętych i zniekształconych, tak jak obrazy, które podsyła mózg w momencie irracjonalnego lęku, przypisując kształty i ludzkie twarze tam, gdzie nie powinno ich być. Realizacja dyplomu stała się dla autorki ciekawym eksperymentem umożliwiającym zmierzenie się z abstrakcyjnym pojęciem jakim jest ludzki lęk i „ubraniem" go we własny styl twórczy.

NINA MARSZAŁEK

WYRÓŻNIENIE

dyplom magisterski: **Mogłoby mnie nie być**
promotor: dr hab. Tomasz Barczyk, prof. UMK
technika: litografia
wymiary: 10 prac 70x70 cm

Choć lęk jest uczuciem ważnym i potrzebnym, czasem staje się tak przytłaczający, że nie można oddychać. Na grafikach przedstawiony jest stan maskowania nieufności, permanentnego poczucia winy, zagubienia w otaczającym świecie. Dyplomowy cykl „Mogłoby mnie nie być" to opowieść o neurotyzmie. O zmaganiach neurotyka z nerwicami, fobiami, bezradnością, o odczuwaniu irracjonalnego, nieproporcjonalnego do zagrożenia lęku, poczuciu wyizolowania, bezradności i wrogości. Dzięki wnikliwemu spojrzeniu w głąb siebie, a także opierając się na koncepcji Karen Horney, psychoanalityczki i psychiatry zajmującej się zagadnieniem neurotyzmu, powstał zapis emocji, z którymi neurotyk zmaga się cały czas, emocji, które dla zwykłego człowieka wydają się trywialne lub przejściowe, a dla osobowości neurotycznej są tak przytłaczające, że czasem wręcz uniemożliwiają normalne funkcjonowanie. Dominującym elementem każdej litografii jest mocny, ciężki rysunek twarzy niewyrażającej żadnych emocji, zamkniętej w swoim świecie, zmagającej się ze swoimi problemami, przeżywającej wewnętrzne konflikty, nieczułej na świat zewnętrzny – statycznej, przyciągającej wzrok, ale niepróbującej walczyć o uwagę odbiorcy.

JOANNA OSZCZEPIŃSKA

WYRÓŻNIENIE

dyplom magisterski: **Monomiasto**
promotor: dr Jakub Jaszewski
technika: druk cyfrowy
wymiary: 8 prac 100x70 cm, 1 praca 100x140 cm

„Monomiasto" jest cyklem dziewięciu grafik poświęconych idei samowystarczalnej metropolii i jej utopijnego charakteru. Inspiracją do stworzenia serii prac była idea monomiasta wykształcona w postsocjalistycznych krajach Europy Środkowo-Wschodniej, w których w XX w. rozwinęły się potężne monofunkcyjne aglomeracje. Monomiasto jest aglomeracją, której znaczna część mieszkańców pracuje w jednym zakładzie pracy, podlegając zarządzającej miastem instytucji. Choć w okresie rozkwitu stanowiło symbol potęgi, z czasem stało się metaforą dominacji i izolacji. W pracach zastosowano liczne multiplikacje tworzące atmosferę powtarzalności i oddające charakter życia w Monomieście. Większość brył została zaprojektowana w neutralnych barwach, w materiałach mających imitować metal lub plastik. Dodanie intensywnych kolorów płaszczyzn wydobywanych przy pomocy źródeł światła umożliwiło zaznaczenie obecności człowieka. Zaistnienie światła nadaje miastom kolorytu, jednak bogactwo barw i form stanowi tylko złudzenie, jakoby twór, jakim jest Monomiasto, był atrakcyjną utopią. Monomiasto staje się raczej więzieniem dla zamieszkującej go populacji skazanej na jałową egzystencję, od której nie sposób jest się uwolnić.

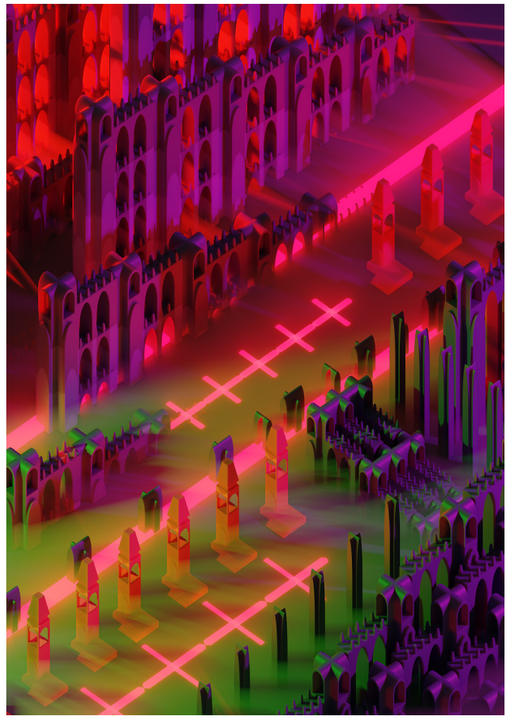

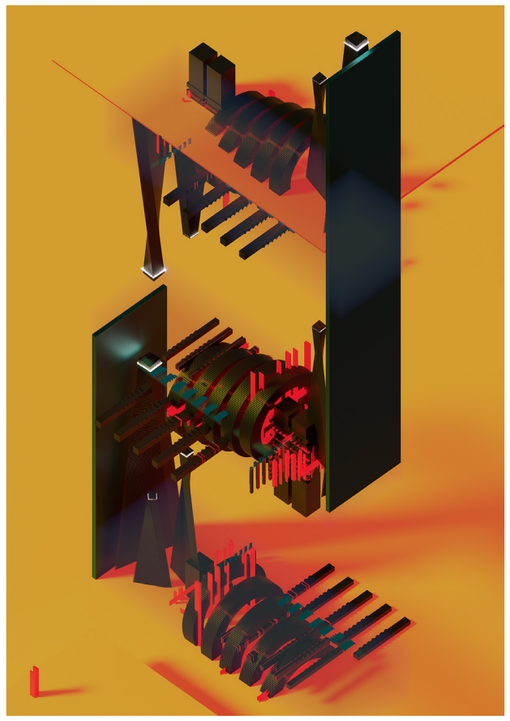

DAGMARA SADOWSKA

WYRÓŻNIENIE

dyplom magisterski: **Retrospekcje**
promotor: dr hab. Marek Zajko, prof. UMK
technika: wklęsłodruk
wymiary: 7 prac o wymiarach: 50x50 cm, 65x60 cm, 70x70 cm, 50x70 cm, 45x75 cm, 45x80 cm, 45x80 cm, 13 prac 15x18 cm

Punktem wyjścia do realizacji prac były emocje autorki towarzyszące jej spotkaniom z bliskimi, w tym lęk przed opuszczeniem i samotnością. Głównym motywem stał się rodzinny album ze zdjęciami. W cyklu, będącym zapisem zmieniających się wspomnień i próbą uświadomienia sobie upływającego czasu, obok dużych grafik znajdują się także mniejsze realizacje nawiązujące do zdjęć polaroidowych symbolizujących ulotność chwili i szybkość uchwycenia momentu. Efekt retrospekcji uzyskano dzięki skontrastowaniu ze sobą cyfrowego wydruku jaskrawych kolorów oraz graficznej czerni pełnej mięsistych akwafortowych linii, szumów i sylwetek postaci. W procesie technologicznym artystka wykorzystała tradycyjne techniki trawione: akwafortę, akwafortę na grenie, przedruk fotograficzny, łącząc je z poddrukiem koloru wzmacniającym charakter i wyrazistość postaci. Dla uzyskania unikatowego i osobistego kontekstu, w pracy pojawiły się nawiązania do popkultury (np. wlepki), Internetu, rodzinnych cytatów.

WALERIA SUCHOWIECKA

WYRÓŻNIENIE

dyplom magisterski: **Upaść, aby powstać**
promotor: dr hab. Marek Zajko, prof. UMK
technika: wklęsłodruk
wymiary: 3 prace 70x100 cm, 2 prace 60x100 cm, 4 prace o wymiarach: 84x61 cm, 70x70 cm, 45x100 cm, 55x39 cm

Głównym tematem pracy jest człowiek, którego artystka próbuje pokazać w całej jego złożoności, niejednoznaczności i sprzeczności. Dyplomowy cykl jest przede wszystkim przeżytą osobistą historią wewnętrznej walki z emocjami, które czasami całkowicie uzależniają człowieka, umiejscowioną w szerszym – ogólnoludzkim kontekście. Wszystkie grafiki zestawu zrealizowano za pomocą klasycznych technik metalowych trawionych – akwaforty i akwatinty na grenie. Dodatkowo niektóre partie wzmocniono suchorytniczo. W swoich pracach autorka opiera się przede wszystkim na odręcznym, naturalnym i bezpośrednim rysunku na matrycy, który stanowi dla niej podstawę dla budowania formy w grafice. Zróżnicowanie wymiarów prac pozwoliło na zwiększenie możliwości rozwiązań kompozycyjnych. W pracach jest dużo przestrzeni, artystka nie wykorzystuje zbyt wielu dodatkowych elementów, skupiając się przede wszystkim na dominującej postaci. Świadoma rezygnacja z koloru i użycie wyłącznie czerni i bieli to zabieg, dzięki któremu dodatkowo podkreślono i wzmocniono napięcia emocjonalne.

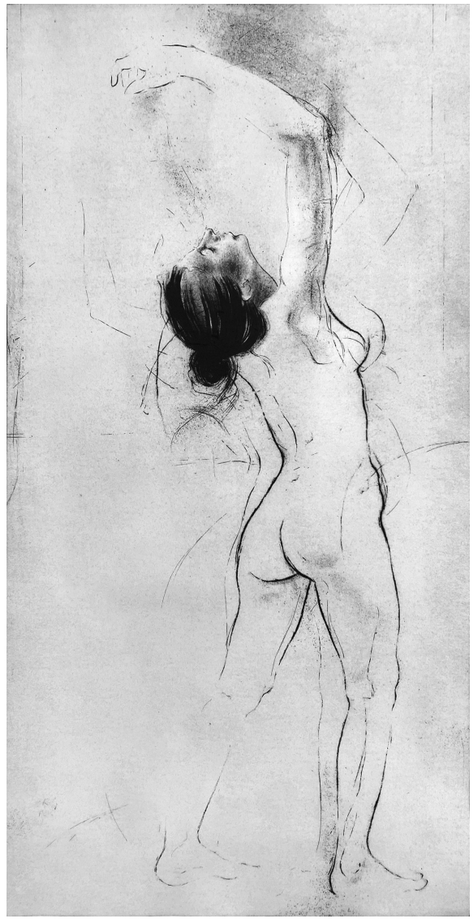

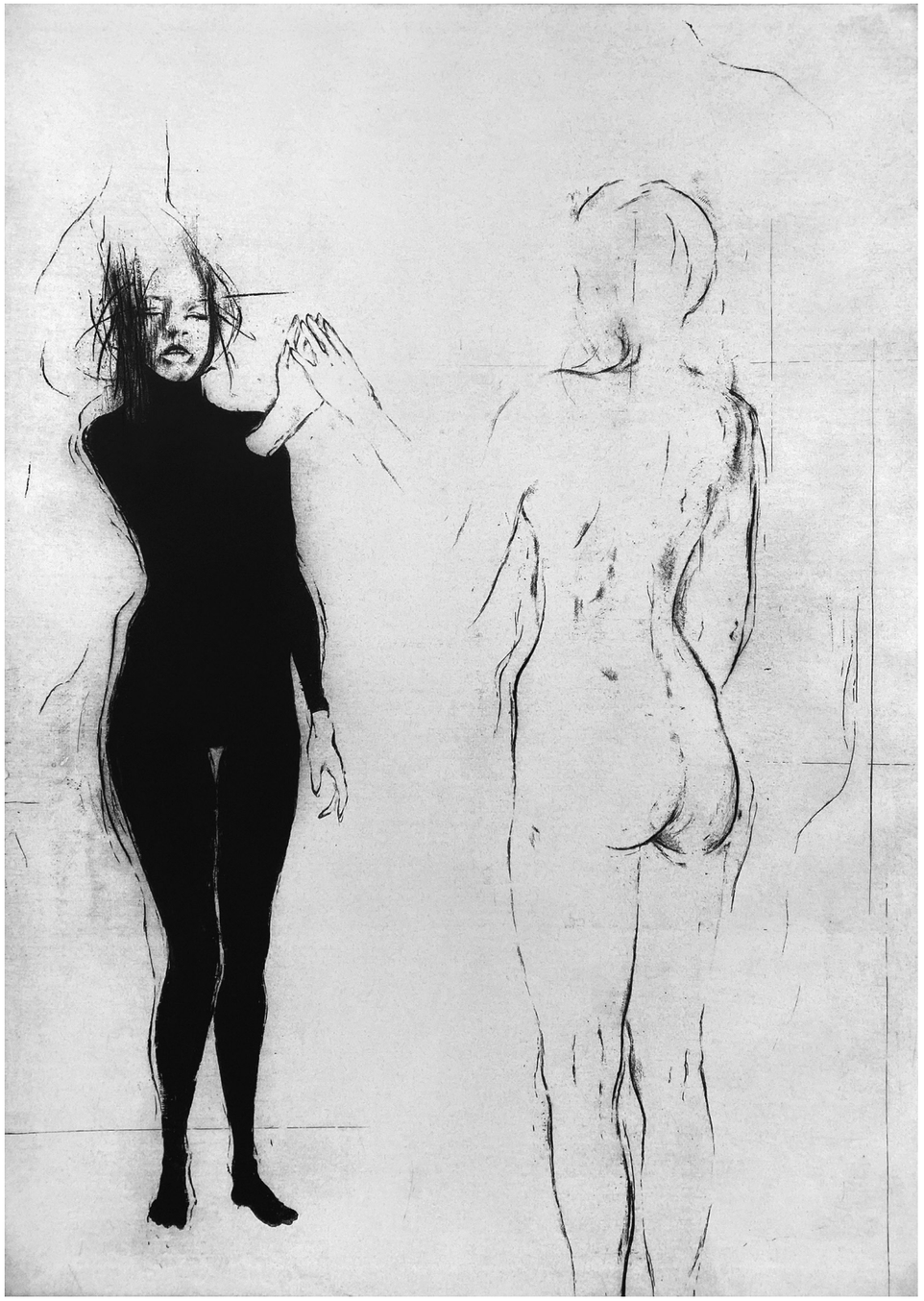

KLAUDIA GRABAS

WYRÓŻNIENIE

dyplom magisterski: **Polskie Parki Narodowe**
promotor: dr hab. Nikodem Pręgowski, prof. UMK
technika: druk cyfrowy
wymiary: 12 prac 70x100 cm

Park narodowy jest obszarem zachowanym niemalże w stanie naturalnym, objętym ochroną prawną, pozwalającym pielęgnować naturalne siedliska rzadkich gatunków roślin i zwierząt. Artystka podejmuje temat tych szczególnie cennych obszarów w postaci wielkoformatowych, dekoracyjnych ilustracji – na poły przedstawieniowych, na poły abstrakcyjnych. Porzuca przy tym tradycyjną ikonografię towarzyszącą plakatom o tematyce przyrodniczej czy turystycznej, proponując w zamian subiektywną i autorską konwencję, pielęgnowaną od początku studiów. Plakaty cechuje nagromadzenie form, spośród których wyłaniają się syntetycznie narysowane i przetworzone gatunki zwierząt i roślin, pieczołowicie przyporządkowane do każdego z parków. Figura zwierzęcia zajmuje najczęściej centrum kompozycji; zwierzęta nigdy nie występują samodzielnie, lecz w towarzystwie innych przedstawicieli swojego gatunku, tworząc w ten sposób różnorakie konfiguracje. Podjęta tematyka jest ważna społecznie, zwłaszcza w kontekście postępującej deforestacji kraju i grabieżczej polityki gospodarowania zasobami leśnymi.

PRZEMYSŁAW HOFF

WYRÓŻNIENIE

dyplom magisterski: **Diagramy Woronoja**
promotor: dr hab. Nikodem Pręgowski, prof. UMK
technika: druk cyfrowy
wymiary: 12 prac o nieregularnych kształtach mieszczących się w kwadracie 60x60 cm, makieta broszury 21x21 cm

Artysta, inspirując się osiągnięciami naukowymi matematyka ukraińskiego pochodzenia – Georgija Woronoja, tworzy serię projektów graficznych odwołujących się wprost do jednego z ważniejszych osiągnięć tego naukowca, to jest specyficznego sposobu podziału płaszczyzny na komórki, będące nieregularnymi wielokątami skupionymi wokół danego punktu. Powstałe w ten sposób komórki, tworzące diagram Woronoja, mają szerokie zastosowanie w architekturze, urbanistyce, planowaniu przestrzeni, szeroko pojętej inżynierii, modelowaniu 3D i innych innowacyjnych dziedzinach. Kształt pojedynczych komórek diagramu Woronoja zainspirował autora pracy do stworzenia cyklu ilustracji, których forma oraz kształty przypominają wspomniane komórki. Poszczególne plansze to artystyczne reprezentacje teorii matematycznych Woronoja i zastosowań jego diagramu w praktyce. Motywy graficzne pojawiające się na pracach są dalekim echem i twórczym przetworzeniem wzorów matematycznych – próbą ich wizualizacji.

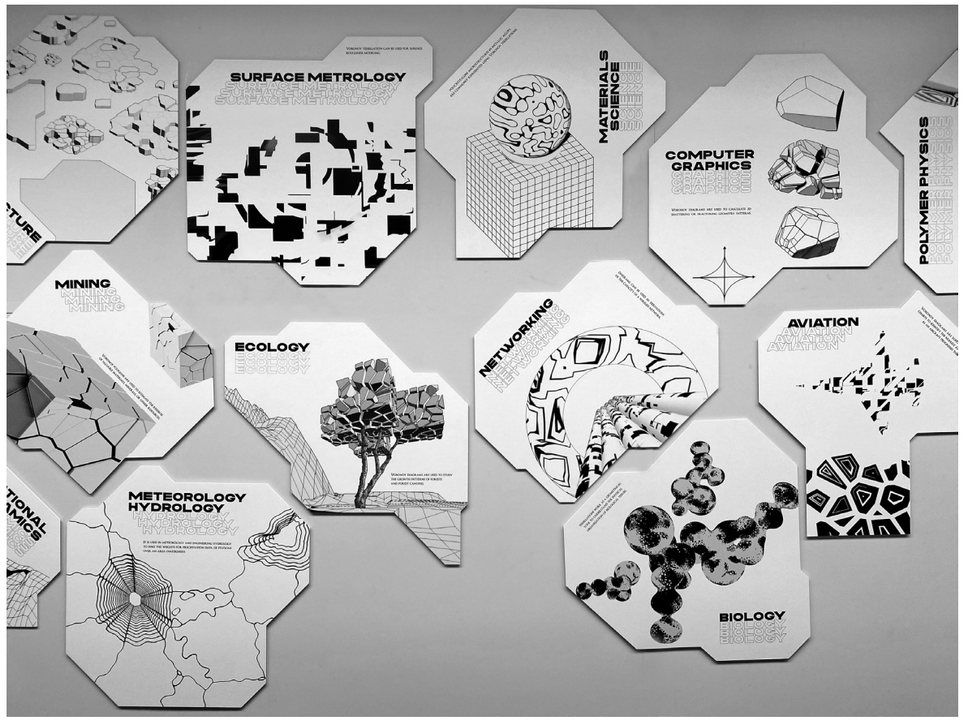

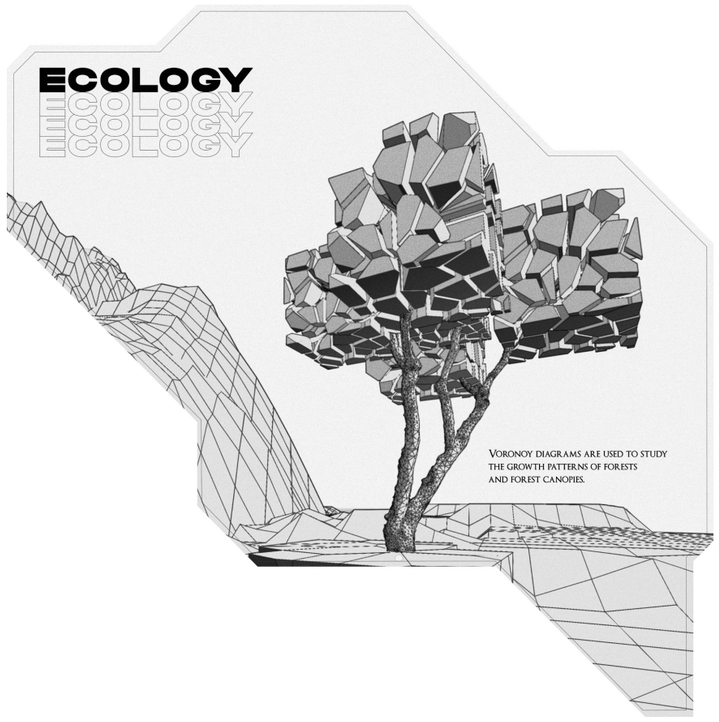

MICHELLE MINERVA

WYRÓŻNIENIE

dyplom magisterski: **Miło mi**
promotor: dr hab. Joanna Frydrychowicz-Janiak, prof. UMK
technika: druk cyfrowy
wymiary: 12 prac 70x100 cm

Plakaty zwracają uwagę na codzienne, zwykłe, miłe czynności, o których ludzie bardzo często zapominają. Ich autorka przypomina nam o czerpaniu radości z najmniejszych, najprostszych rzeczy, takich jak choćby gorąca kąpiel, pogaduchy z przyjaciółką czy zrobienie herbaty ukochanej osobie. Pęd codzienności, pracoholizm, pogoń za „wielkimi marzeniami", sprawiają, że oddalamy się od samych siebie, od bliskich, od natury. Coraz rzadziej zatrzymujemy się na kilka chwil, aby docenić prostotę codziennego życia. Warto jednak pamiętać, że to właśnie te malutkie sprawy często składają się na największe poczucie szczęścia.

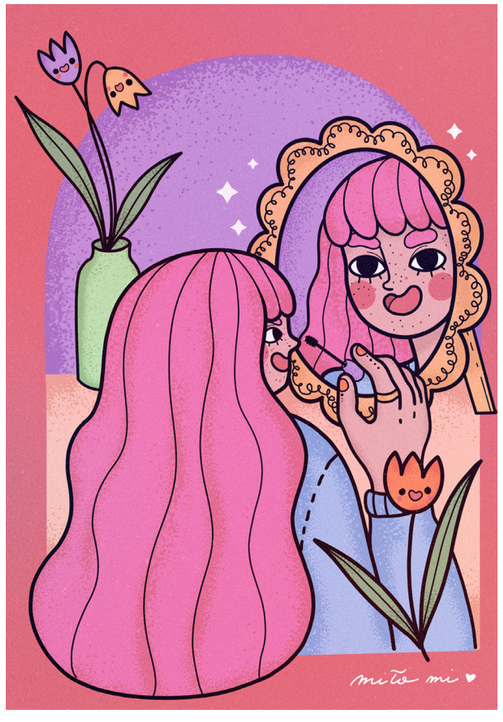

MONIKA RADLIŃSKA

WYRÓŻNIENIE

dyplom magisterski: **Po co nam sztuka?**
promotor: dr hab. Joanna Frydrychowicz-Janiak, prof. UMK
technika: druk cyfrowy
wymiary: 12 prac 70x100 cm

Zestaw plakatów autorskich stanowi próbę zinterpretowania, czym jest sztuka, a w szczególności jakie są jej funkcje – „po co nam ona?". Artystka stara się odpowiedzieć na zadane pytanie uwzględniając własny punkt widzenia: „Według mnie sztuka to kalejdoskopowość i różnorodność, a przede wszystkim radość. Sztukę traktuję w wielu kategoriach, podkreślając jej ogromne znaczenie kulturowe. Za wiodący motyw obieram postać, która obrazuje każdą ze sztuk jako zabawę i coś pogodnego. Tworząc ten zestaw kreuję spójny i radosny cykl, który przybliżyłby termin sztuki jako formy nieprzestarzałej, a wciąż tętniącej życiem".

KATARZYNA ROSIŃSKA

WYRÓŻNIENIE

dyplom magisterski: **Wielka surf mapa świata**
promotor: dr hab. Nikodem Pręgowski, prof. UMK
technika: druk cyfrowy, wypukłodruk
wymiary: 200x140 cm + elementy identyfikacji, makiety przewodników (A6), rozkładówki w formacie A3 i gadżety promocyjne (torba, koszulki itp.)

„Wielka surf mapa świata" to z rozmachem zaplanowany przewodnik po najlepszych miejscach do surfowania na całym świecie. Umiejętnie zastosowano tu zasady tworzenia infografiki, takie jak powiększenie miejsc o znacznej gęstości „spotów" i przykrycie nimi tych obszarów świata, w których miejsc do uprawiania surfingu nie ma. Dzięki temu mapa jest czytelna i funkcjonalna. Docelowym formatem mapy jest wersja podręczna, ale jako alternatywa stworzony został także dekoracyjny format plakatowy. W realizacji autorka zadbała o spójną, jednorodną i interesującą plastycznie formę graficzną, która dobrze koresponduje z tematem pracy i oddaje charakter subkultury surferskiej. Stylizowany rozległy system piktogramów o proweniencji etnicznej i specjalnie zaprojektowany na potrzeby dyplomu font utrzymany w podobnej konwencji, mają przede wszystkim oddać swobodną atmosferę, lecz także zwrócić uwagę na genezę surfingu, który narodził się w kręgu kultury polinezyjskiej. „Wielkiej surf mapie" towarzyszy seria kieszonkowych opracowań – miniprzewodników dla surferów, a także gadżety promocyjne, takie jak torba czy koszulki.

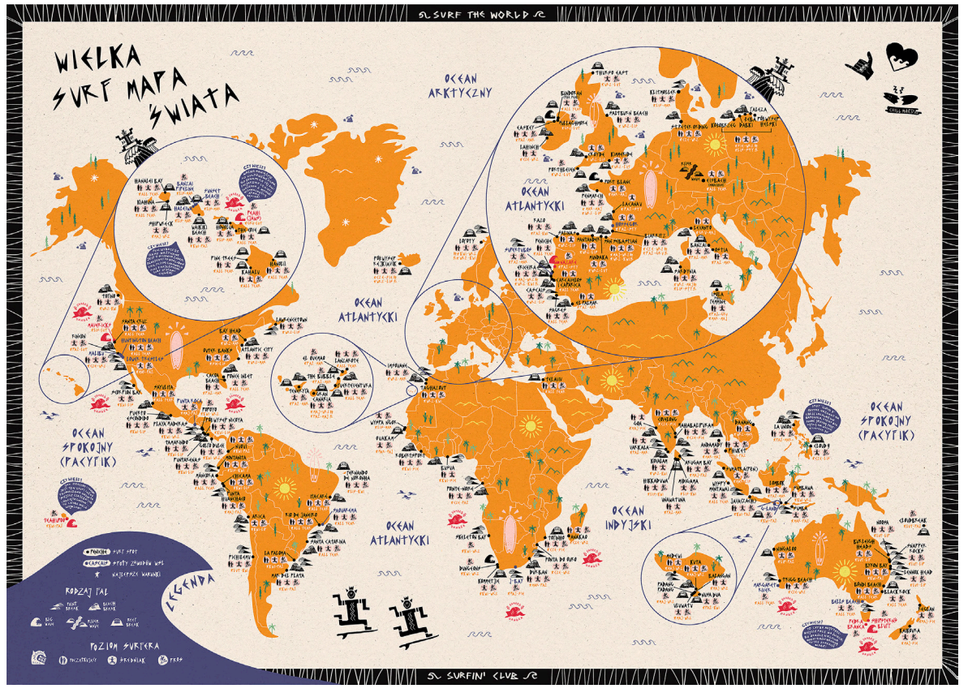

LAYOUT PRZEWODNIKA

MONIKA IWICKA

WYRÓŻNIENIE

dyplom magisterski specjalności głównej: **Arboretum**
promotor: prof. dr hab. Ireneusz Kopacz
technika: olej na płótnie
wymiary: 5 prac 150x170 cm

Cykl obrazów pt. „Arboretum" składa się z pięciu płócien, naciągniętych klasycznie na krosna, namalowanych w technice olejnej. Ukazują one dziko rosnącą naturę. Gąszcz zieleni tworzą między innymi paprocie, pokrzywy oraz pelargonie, a więc rośliny uznawane powszechnie za nieatrakcyjne, pospolite. Poprzez ich przedstawienie artystka zwraca uwagę na temat uprzedmiotowienia natury przez człowieka. Prace w cyklu mają za zadanie pozytywnie oddziaływać na stan umysłowy i emocjonalny człowieka, dzięki stworzeniu przestrzeni uspokajającej, wypoczynkowej, umożliwiającej chwilową ucieczkę od chaotycznego, wciąż gnającego na przód świata. Obrazy charakteryzuje otwarta kompozycja o ograniczonej palecie barw równoważącej rozprzestrzeniony na całości wielowarstwowy labirynt liści, gałęzi oraz kwiatostanów. Rozmiar płócien nie jest przypadkowy – ich wielkość umożliwia „pochłonięcie" widza, otoczenie go swoim organicznym ornamentem.

dyplom magisterski specjalności uzupełniającej: **Prunus Persica**
opiekun artystyczny: dr hab. Iwona Szpak-Pawłowska, prof. UMK
technika: malarstwo ścienne
wymiary: 250x475 cm

Realizacja przedstawia gąszcz gałęzi starego drzewa owocowego, ukazany w całej okazałości. Namalowana paletą jasnych barw z żywymi odcieniami gałęzi znajdujących się na pierwszym planie, płaskimi, nakładającymi się na siebie plamami tak, by tworzyć gąszcz wielowalorowych liści wraz z dojrzałymi owocami. Inspiracją do stworzenia pracy była wieloletnia obserwacja cykliczności natury oraz próba ukazania jej za pomocą pojedynczego drzewa brzoskwiniowego w okresie owocowania. Wykorzystana w pracy otwarta kompozycja ma na celu wywołanie iluzji niekończącej się przestrzenności świata natury oraz odczucia przebywania na świeżym powietrzu w okresie letnim. Umieszczenie muralu na ścianie w przestrzeni zamkniętej przyczyniło się do stworzenia wnętrza o pozytywnym oraz wyciszającym charakterze, wywołującego odczucia odprężenia, ukojenia. Motyw roślinny tej części dyplomu tworzy spójną całość z częścią dyplomu „Arboretum", malowanym na płótnie.

MICHAŁ KAWAŁKO

WYRÓŻNIENIE

dyplom magisterski specjalności głównej: **Maluczki brat Franciszek**
promotor: prof. dr hab. Piotr Klugowski
technika: olej na płótnie, akryl na płótnie
wymiary: 2 prace 160x90 cm, 2 prace 90x150 cm, 1 praca 100x150 cm

„Maluczki brat Franciszek" to cykl złożony z pięciu obrazów. Jego tytuł i tematyka odnosi się bezpośrednio do słów, jakimi Franciszek z Asyżu zwykł określać samego siebie w pisanych listach. Pod względem symboliki cykl przekazuje franciszkańskie wartości, na które zdaniem autora prac warto zwracać uwagę także we współczesnym świecie. Każdy z obrazów budowany był warstwowo, a wartością nadrzędną stała się wyrazistość koloru. W każdym z nich dominuje realistyczna, figuratywna tendencja przedstawieniowa, choć pojawiają się także elementy pewnego odrealnienia i umiejscowienie postaci w przestrzeni wyobrażonej. Klasyczny wyraz obrazów objawia się nie tylko w poruszanej tematyce, ale także w sposobie obrazowania figur, ich przedstawień, planowaniu zwartych kompozycji czy walorowym budowaniu przestrzeni.

dyplom magisterski specjalności uzupełniającej: **Czterej Jeźdźcy Apokalipsy**
opiekun artystyczny: prof. dr hab. Kazimierz Rochecki
technika: witraż klasyczny
wymiary: 300x150 cm

W pracy „Czterej Jeźdźcy Apokalipsy" znana biblijna scena nabrała nowego wydźwięku dzięki zastosowaniu techniki klasycznego witrażu. Jej najważniejszą cechą stała się dynamika podkreślająca grozę dni sądu ostatecznego. Charakteru wizyjności dodaje zastosowana kolorystyka – konie, wraz z siedzącymi na nich upiornymi jeźdźcami, stają się czerwone, niebieskie i złote. Przestrzeń budowana jest za sprawą różnicowania temperatury barw i jest dodatkowo podbijana przez użycie niebarwionego szkła, co wynika także z funkcji jaką pełni pomieszczenie, w którym witraż jest eksponowany.

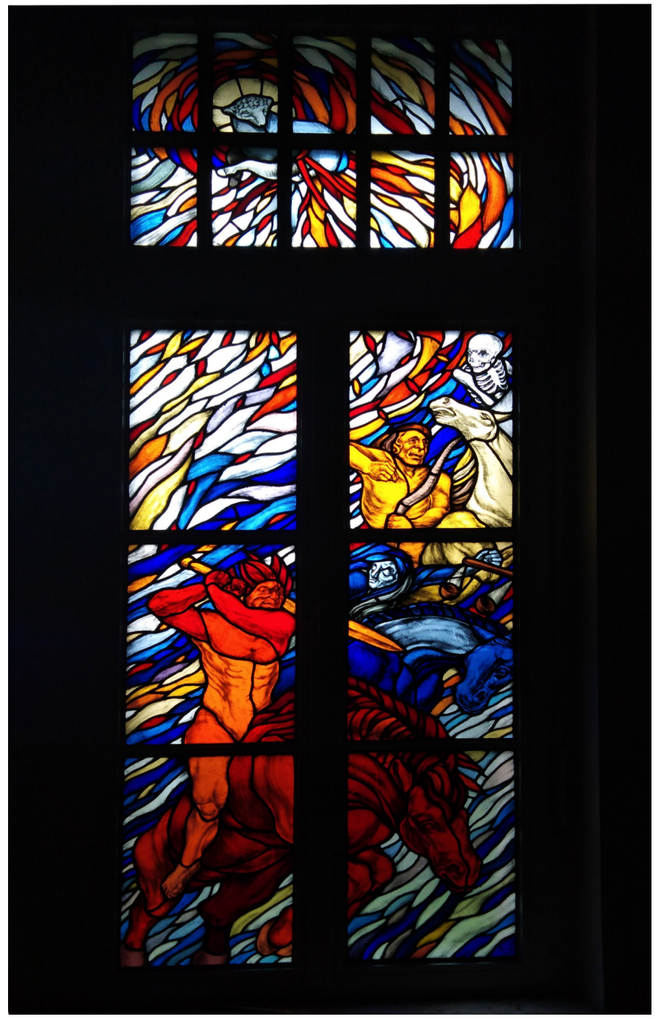

MARIA PODGÓRSKA

WYRÓŻNIENIE

dyplom magisterski specjalności głównej: **Poranne impresje**
promotor: prof. dr hab. Piotr Klugowski
technika: akryl na płótnie
wymiary: 10 prac o wymiarach: 100x140 cm, 100x150 cm, 140x160 cm

Cykl obrazów składa się z dziesięciu abstrakcji wykonanych farbami akrylowymi o szerokiej palecie barw. Artystka będąc w Barcelonie zachwyciła się twórczością Antonia Gaudiego. Prace tej części dyplomu inspirowane były uczuciami i wzruszeniami przeżytymi podczas zwiedzania bazyliki Sagrada Familia w Barcelonie. Twórczyni od dziecka kocha kolor – żywy i świetlisty, którego w czasach jej dzieciństwa bardzo brakowało. Te ulotne wrażenia światła i barwy z Sagrady autorka próbowała uchwycić i zmaterializować w „Porannych impresjach". W ten sposób powstała jej własna interpretacja wizji Gaudiego.

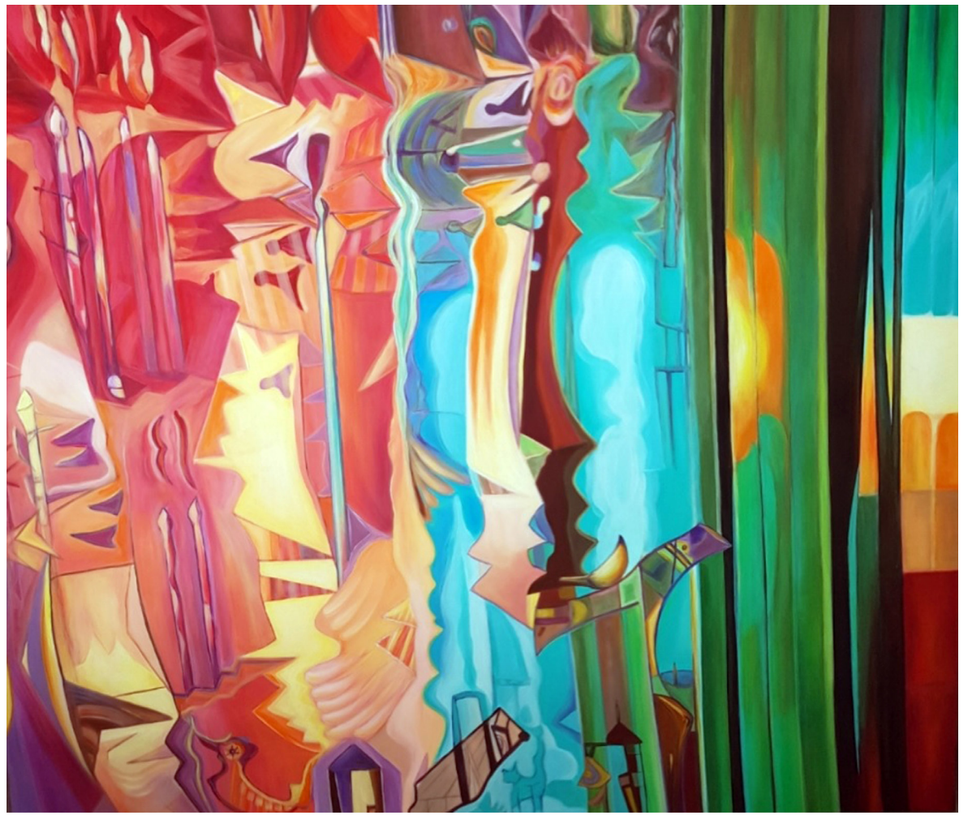

dyplom magisterski specjalności uzupełniającej: **Natchnione wizje**
opiekun artystyczny: dr hab. Iwona Szpak-Pawłowska, prof. UMK
technika: malarstwo ścienne akrylowe, mozaika
wymiary: 2x7,1x2,45 m, 2x3,5x2,45 m

Artystka, zafascynowana twórczością Antonia Gaudiego, zwłaszcza jego niesamowitym światem fantazji przepełnionym barwą i światłem, stworzyła namiastkę swojego baśniowego świata w muralu „Natchnione wizje". W realizacji odniosła się zarówno do budowli Gaudiego wypełniających Barcelonę, jak i do natury, z której sam mistrz czerpał inspiracje. Malarstwo ścienne przedstawione zostało na czterech wewnętrznych ścianach zadaszonej wiaty samochodowej, prowadzącej do budynku mieszkalnego.

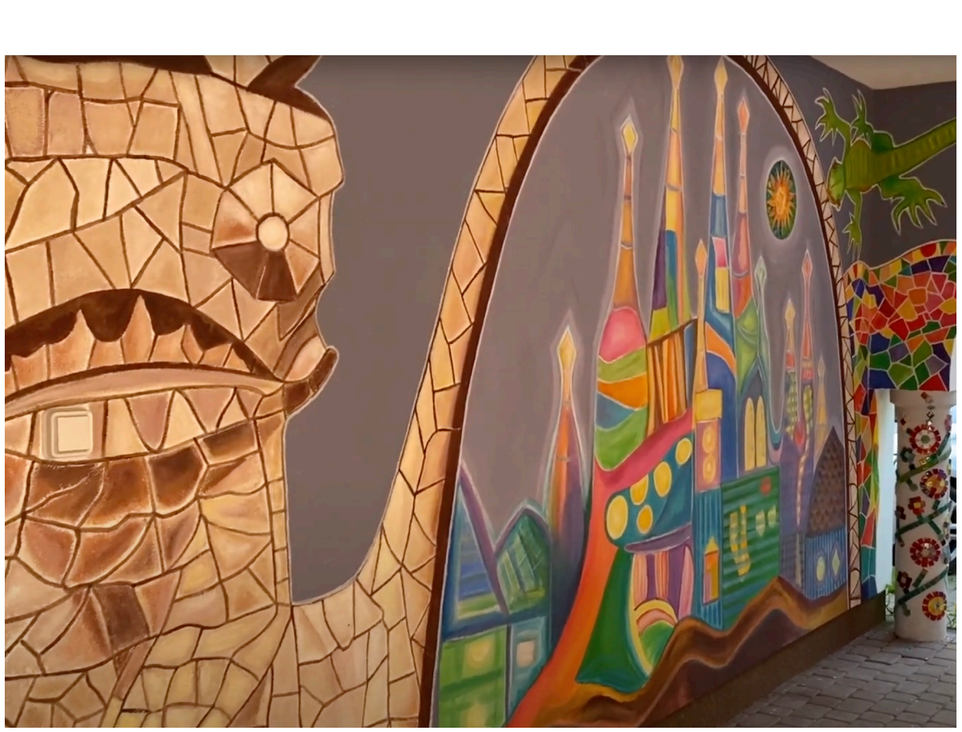

KATARZYNA PITEK

WYRÓŻNIENIE

dyplom magisterski specjalności głównej: **Notatki o poszukiwaniach**
promotor: prof. dr hab. Kazimierz Rochecki
technika: szkło artystyczne
wymiary: instalacja płaszczyznowa złożona z 46 sztuk o wymiarach 40x30 cm każda

„Notatki o poszukiwaniach" to zapis myśli, uczuć, zapamiętanych fragmentów rozmów, dźwięków, obrazów i emocji, tworzący jednocześnie przestrzeń do kontemplacji. Składa się z 46 szklanych notatek, które stanowią zamkniętą i skończoną całość płaszczyznowej instalacji. Wyjątkowe cechy szkła będącego jednocześnie „materialną i niewidzialną" materią, czynią go najodpowiedniejszym medium do portretowania tego co nienamacalne. Powstała praca to także refleksja nad sposobnością unikania bycia samemu ze sobą i próba wypełnienia pustki, którą w pełni odczytywać może tylko sam autor: „Produktywność twórcza uzależnia... jest pretekstem do samopoznania i głębszego zrozumienia twórczej myśli – jest drogą do...".

dyplom magisterski specjalności uzupełniającej: **Poruszenia**
opiekun artystyczny: prof. dr hab. Anna Wysocka
technika: olej na płótnie
wymiary: 2 prace 150x200 cm, 2 prace 150x130 cm, 2 prace 130x160 cm

„Poruszenia" to cykl wielkoformatowych obrazów olejnych, których tematem jest człowiek – przedstawiany szkicowo, zaznaczony często jedynie plamami barwnymi lub ledwie zarysowaną linią. Takie zjawiskowe, bezpośrednie schwytanie ludzkiego ciała oddaje ruch oraz powiew przemijania i melancholii. Dramatyzm powstaje sam z siebie, a moc figury zależy od odrzucenia treści niepotrzebnych na obrazie.

MARCEL BOGUSZEWSKI

WYRÓŻNIENIE

dyplom licencjacki: **Paciorek**
promotor: dr Tomasz Wlaźlak
technika: poklatkowa animacja komputerowa
wymiary: 1920x1080 px

„Paciorek" to animacja poklatkowa wprowadzająca widza do pozornie szarego, nudnego życia głównego bohatera, którego miejsce zamieszkania składa się z trzech pomieszczeń: sypialni, łazienki oraz kuchni. Bohater spędza swoje dni wykonując rutynowe czynności, dopóki epizod psychozy nie wyrywa go z codzienności, wprowadzając chaos oraz strach. Wcześniej znane bohaterowi i bezpieczne cztery ściany każdego z pomieszczeń nagle stają się klatką bez drogi ucieczki, a jedyne co pozostaje to zmierzenie się z narastającą psychozą. „Paciorek" oparty jest na osobistych doświadczeniach autora, zdobytych po rzuceniu leków neuroleptycznych podczas pierwszej fali Covid-19 w 2020 roku. Celem animacji jest oddanie bezradności oraz strachu towarzyszących w momentach narastania symptomów choroby, szczególnie podczas okresu lockdownu, gdy nie można znaleźć ucieczki ze swojego domu, który staje się więzieniem.

https://drive.google.com/file/d/1NcKVI_8LiveMZcPrOj1t6pVxg-4RSMmN/view

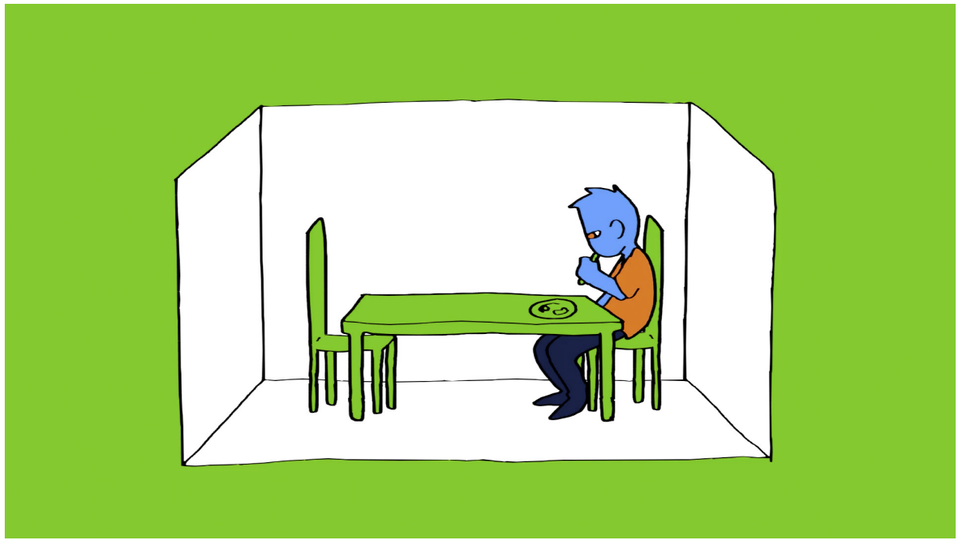

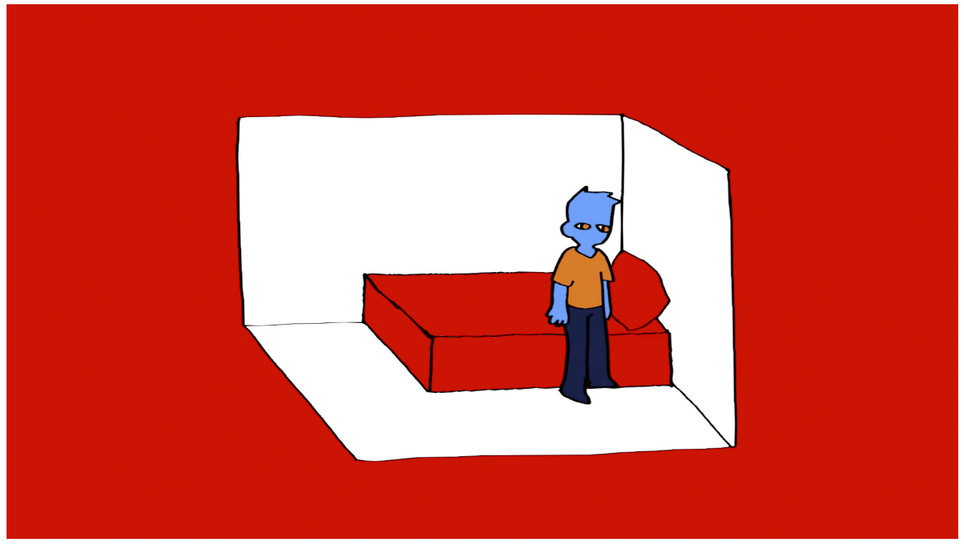

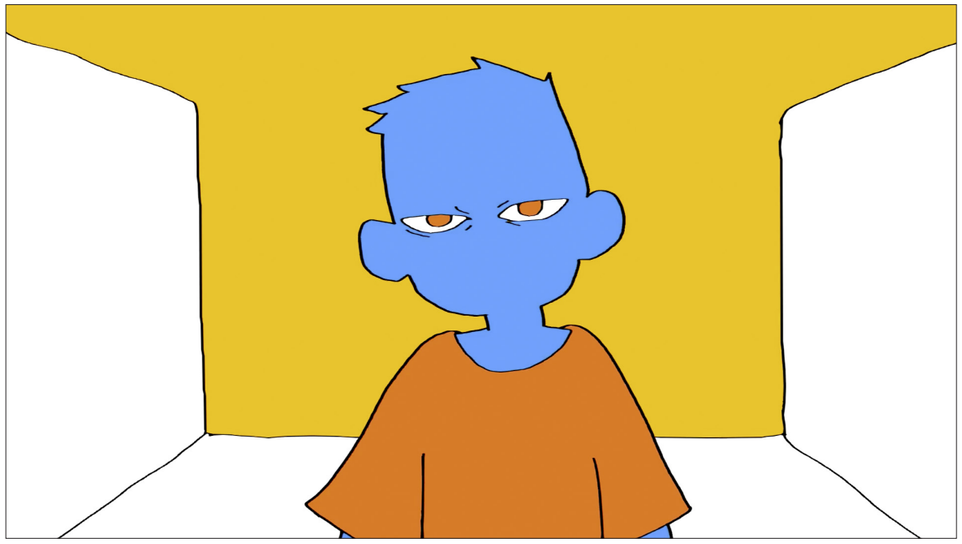

KINGA KACZEWIAK-DZIECIĄTKOWSKA

WYRÓŻNIENIE

dyplom magisterski: **Ona**
promotor: prof. dr hab. Krzysztof Białowicz
technika: książka artystyczna, gwasz, druk cyfrowy, lakier UV
wymiary: 2 książki 20x20 cm

„Ona" to zestaw dwóch książek o identycznej konstrukcji fabularnej, opowiadających o osobistej podróży autorki odbytej z tytułową bohaterką. Pierwszy egzemplarz został wykonany w tradycyjnej technice malarskiej z użyciem gwaszy. Ważną rolę pełni w nim kolor obrazujący odczucia autorki. Druga książka, pozbawiona barwy i wykonana w technice druku z wykorzystaniem lakieru UV, pozwala odkryć opowieść na swój własny sposób. Oglądanie ilustracji pod różnymi kątami odkrywa nieoczekiwane efekty wizualne – w zależności od źródła światła i jego intensywności widać zmieniającą się strukturę naniesioną na powierzchnię papieru. Poetycki tekst umieszczony w obu egzemplarzach książek powstał pod wpływem osobistych doświadczeń autorki. Oprawa i zszycie kart zostały wykonane przez artystkę ręcznie w pracowni introligatorskiej.

PIOTR RÓŻYCKI

WYRÓŻNIENIE

dyplom magisterski: **Piekło to inni**
promotor: dr Tomasz Wlaźlak
technika: film animowany
wymiary: 1920x1080 px

Głównym motywem pracy artystycznej jest przedstawienie globalnego problemu migracji oraz uchodźstwa w formie autorskiego filmu animowanego. Film jest opowieścią bohatera, który stara się przedostać do mocno strzeżonego miasta. Pojawia się w nim wiele odniesień do Biblii, sztuki, literatury oraz komiksu. Główną inspiracją jest komiks „Temple of Refuge" wykonany przez Kurda Sartepa Namiqa oraz emigrantów z Iraku znajdujących się w niemieckim schronisku Tempelhof. Wykorzystano również motywy biblijne, takie jak wędrówka do Ziemi Obiecanej pod przewodnictwem Mojżesza czy wątki z dramatu Janusza Głowackiego „Antygona w Nowym Jorku" ukazującego pragnienie lepszego życia na emigracji. Powstała praca jest wynikiem obserwacji geopolityki państw świata, które swoimi działaniami przyczyniają się do ucieczek ogromnych mas ludności ze swoich ziem. Animacja została w pełni wykonana za pomocą grafiki trójwymiarowej (CGI). Każda klatka animacji została wygenerowana w komputerze poprzez program Blender. Sekwencje obrazów filmu animowanego zmontowano w programie Adobe Premier Pro, gdzie dodano również warstwę dźwiękową.

https://drive.google.com/file/d/1gml8hzbY94VhMx-49ueRmQJRxPlTpEB6/view?usp=share_link

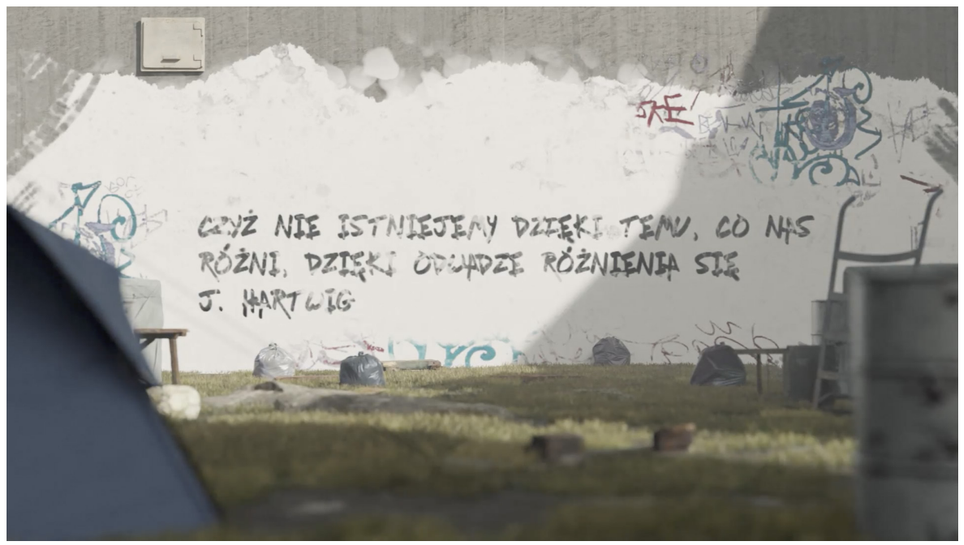

JOANNA FUJARSKA

WYRÓŻNIENIE

dyplom magisterski: **sobo.twor**
promotor: dr hab. Aleksandra Sojak-Borodo, prof. UMK
technika: projekt intermedialny – Instagram + obiekty + działanie performatywne

Sobo.twor to mokumentalny profil, którego celem jest prezentowanie sylwetek osób w różnym wieku, o różnych zainteresowaniach i płciach. Na każdym zdjęciu prezentowana jest ucharakteryzowana autorka profilu. Sylwetki poszczególnych postaci opatrzone są idealnie dostosowanymi opisami. Zdjęcia wykonane są techniką cyfrową, a obróbka graficzna odbywa się przy użyciu aplikacji Photoshop, FaceApp oraz Instagram. Nazwa projektu sobo.twor oparta jest na grze słów – sobotworzenie, czyli tworzenie samym sobą nawiązuje do słowa sobowtór oznaczającego człowieka podobnego zewnętrznie do innej osoby. Częścią realizacji jest też performatywna improwizacja, podczas której artystka wciela się w wybrane postacie.

https://www.instagram.com/sobo.twor/

NATALIA LEWANDOWSKA

WYRÓŻNIENIE

dyplom magisterski: **Diamentowe łzy, Żelazny ogień**
promotor: dr Katarzyna Łyszkowska
technika: książka artystyczna, ilustracja komputerowa, introligatorstwo, rzeźba
wymiary: książka 21,5x30,5 cm, pulpit pod książkę 56x33x33 cm, maska 19x16,5 cm

„Diamentowe łzy" i "Żelazny ogień" to dwie autorskie historie rozłożone w czasie, powiązane postaciami bohaterów i miejscem zdarzeń. Inspirowane są długą tradycją opowiadania historii w gronie rodzinnym oraz fascynacją gatunkiem klasycznego fantasy. Opowiadają o walce o władzę między użytkownikami magii, a zwykłymi ludźmi i o konsekwencjach tego starcia. Przez obie historie przewija się motyw masek i gry pozorów, w jakich pogrążają się postacie bohaterów. Książka artystyczna wykonana została w technice grafiki komputerowej inspirowanej dziełami klasycznego malarstwa, a po wydrukowaniu samodzielnie złożona i zszyta przez autorkę w pracowni introligatorskiej. Okładka zrobiona jest z prawdziwej skóry, z wytłoczonym na srebrno autorskim logo i rzeźbioną z masy papierowej tylną częścią okładki. Pudełko, będące częścią okładki, zostało obite czarnym aksamitem i kryje w sobie maskę bezpośrednio nawiązującą do wydarzeń w historii. Maska wykonana została z masy papierowej, tak samo jak maska wisząca jako samodzielny obiekt obok książki.

Stworzenie w celi wzdrygnęło się, kiedy blask ognia ponownie padł na wykrzywioną starością twarz.

Wiedźma spojrzała na Księcia z nienawiścią w oczach, unosząc w jego kierunku poszarzałe, naznaczone cierpieniem oblicze. Sefin bez strachu spojrzał jej prosto w oczy.

– Wiesz, czemu tu jestem.

– Wiem! – Zakaszlała wiedźma, do wtóru brzęku żelaznych obroży wokół jej szyi i nadgarstków.

– Nie pierwszy raz pokonujesz swoją wzgardę dla mnie, aby prosić mnie o pomoc. Jakaż to musi być katorga dla ciebie, o najjaśniejszy z gwiazd Cesarstwa.

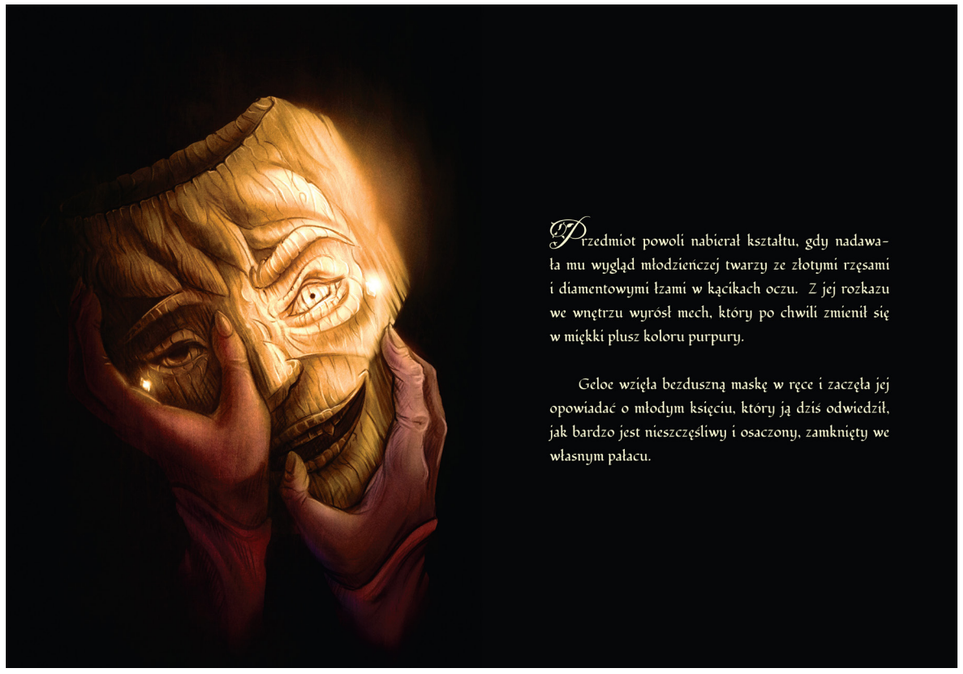

Przedmiot powoli nabierał kształtu, gdy nadawała mu wygląd młodzieńczej twarzy ze złotymi rzęsami i diamentowymi łzami w kącikach oczu. Z jej rozkazu we wnętrzu wyrósł mech, który po chwili zmienił się w miękki plusz koloru purpury.

Geloe wzięła bezduszną maskę w ręce i zaczęła jej opowiadać o młodym księciu, który ją dziś odwiedził, jak bardzo jest nieszczęśliwy i osaczony, zamknięty we własnym pałacu.

RAFAŁ NGUYEN KHAC

MEDAL JANUSZA BOGUCKIEGO

dyplom magisterski: **Przypadkowy wynik**
promotor: dr Katarzyna Łyszkowska
technika: tatuaż, performance dokamerowy

„Aleatory Outcome" (Przypadkowy wynik) to próba ujarzmienia przez artystę przypadkowych wydarzeń. Główną inspiracją dla projektu są abstrakcyjne wzory projekcyjnego testu Rorschacha służącego do wnioskowania o nieświadomych cechach osobowości. W pracy autor stara się podporządkować sobie losowo wygenerowaną, abstrakcyjną kompozycję. Opracowuje wynik tak, aby w sposób w pełni kontrolowany przenieść go na ciało w postaci permanentnego rysunku. Do realizacji wykorzystał kilka mediów plastycznych – pierwszym było stworzenie abstrakcyjnych plam na tekturze w technice acrylic pour, drugim zaprojektowanie tatuażu, a ostatnim przeniesienie wzoru na skórę modela. Tatuaż powstawał w kilku sesjach od czerwca do września, by po każdej wykonanej części rysunku zapewnić przerwę na gojenie ran.

praca teoretyczna: **Analiza aspektów zawodu tatuażysty wśród wybranych twórców toruńskich w wieku od 25 do 40 lat**
promotor: dr Dominika Łowkajtis

Celem pracy było scharakteryzowanie branży tatuatorskiej w Polsce w oparciu o przegląd dotychczas zgromadzonych informacji, jak również na podstawie autorskich badań terenowych przeprowadzonych wśród toruńskich twórców. W części teoretycznej pracy przedstawiono pojęcie tatuażu i jego rozwój historyczny, ze szczególnym uwzględnieniem terenu Polski. Analizy jakościowe badań własnych pozwoliły na opisanie motywacji podjęcia zawodu artysty, wykształcenia badanych, znaczenia profesjonalnych szkoleń tatuatorskich, udziału w wydarzeniach związanych z branżą tatuatorską.

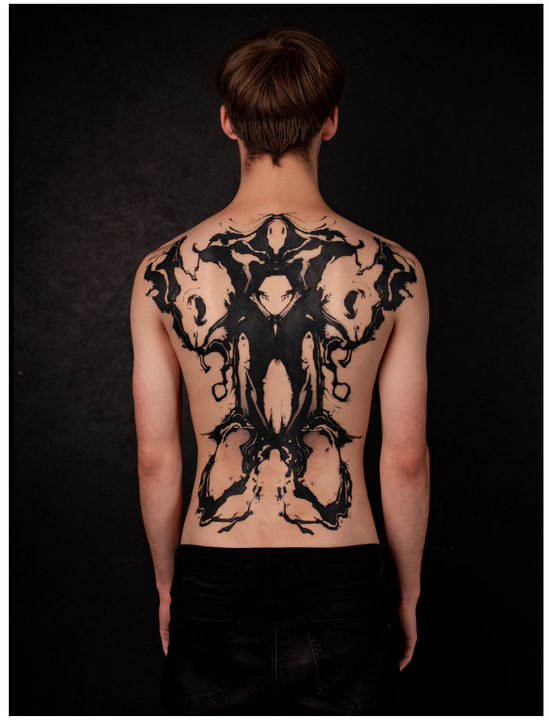

PATRYCJA NOWATKOWSKA

WYRÓŻNIENIE

dyplom magisterski: **Anatta – interpretacje**
promotor: dr Martyna Rzepecka
technika: ilustracja, druk cyfrowy identyfikacji graficznej

Praca artystyczna pt. „Anatta – interpretacje" to zbiór sześciu ilustracji, będących autorską interpretacją utworów muzycznych toruńskiego zespołu Fossil Flame. Odwołując się zarówno do warstwy tekstowej, jak i brzmienia poszczególnych utworów, ukazują one tułaczkę głównego bohatera, wchodzącego w różne stany świadomości. W podróży tej odkrywamy, że wszystko z czego się składamy jest zmienne, płynna jest także nasza świadomość i to my ustalamy kierunek, w którym podążamy przez różne jej stany, gubiąc samych siebie oraz odnajdując na nowo. Pomimo poczucia wspólnoty, bliskości z innymi osobami, każdy z nas prowadzi osobistą wędrówkę po świecie oraz w zakątkach umysłu. Osadzone w czerni i bieli ilustracje nawiązują do charakteru muzyki wykonywanej przez zespół oraz stanowią bazę dla nowej wizualności. Dzięki współpracy z muzykami udało się stworzyć także koncepcję oraz makietę albumu muzycznego. Dodatkowo ilustracje znalazły zastosowanie jako wzory na koszulkach oraz torbach, przeniesione zostały też na piny, naklejki oraz plakat, podkreślając tym samym ich użytkowy wymiar, m.in. w kreacji gadżetów dla zespołu. Każda z ilustracji miała swój początek w tradycyjnych szkicach rysunkowych, które następnie były przetwarzane w programach graficznych.

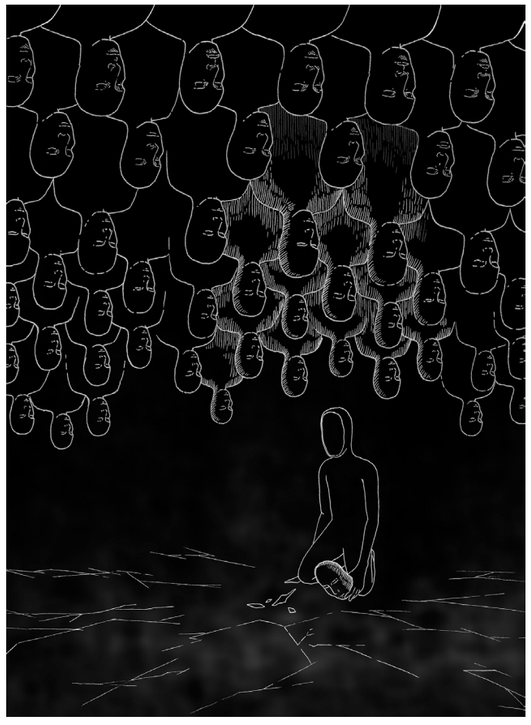

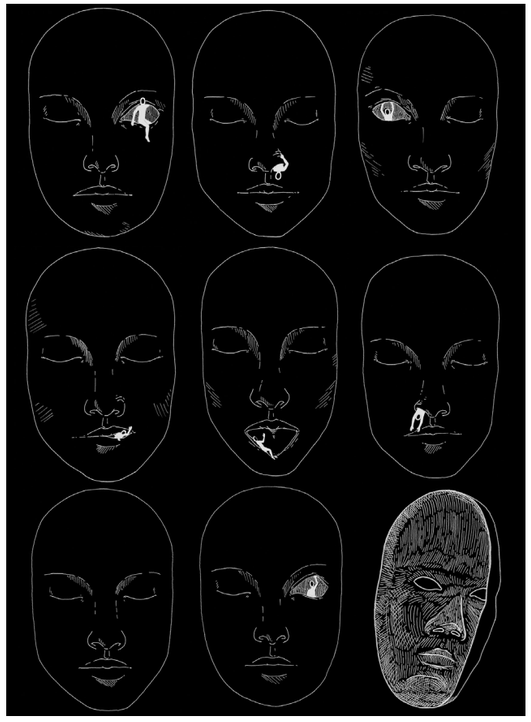

MONIKA SZPADKIEWICZ

WYRÓŻNIENIE

dyplom magisterski: **Skóra**
promotor: prof. dr hab. Marek Szary
technika: rysunek klasyczny suchymi pastelami i kredkami
wymiary: 3 prace 100x70 cm, 5 prac 70x50 cm

Artystkę od zawsze fascynował świat mikrokosmosu – zbliżenia na różnorakie powierzchnie pozwalały dostrzec zupełnie nową perspektywę, a wraz z odkrywaniem detali zauważała, że rzeczy z pozoru drobne, przypominają coś ogromnego, niezbadanego, iście kosmicznego. Za szczególnie ciekawy obiekt rysowniczy uznała fakturę skóry. Autorka od lat interesuje się terrarystyką oraz hoduje gekony lamparcie, obserwując, jak wizualnie ciekawa jest powierzchnia ich skóry. Oprócz jaszczurek zainteresowała ją także faktura powierzchni ciała węża, heterodona zachodniego, którego pokryte plamami łuski tworzą nieregularny wzór. Dodatkowo skupiła się na skórze ludzkiej dłoni posiadającej niemniej bogatą strukturę. Łącząc te elementy – skórę własnych dłoni oraz ciała gadów, starała się odkryć podobieństwa i różnice pomiędzy nimi, co osiągnęła poprzez rysunkowe nakładanie na siebie fragmentów ciał oraz zestawianie ich obok siebie.

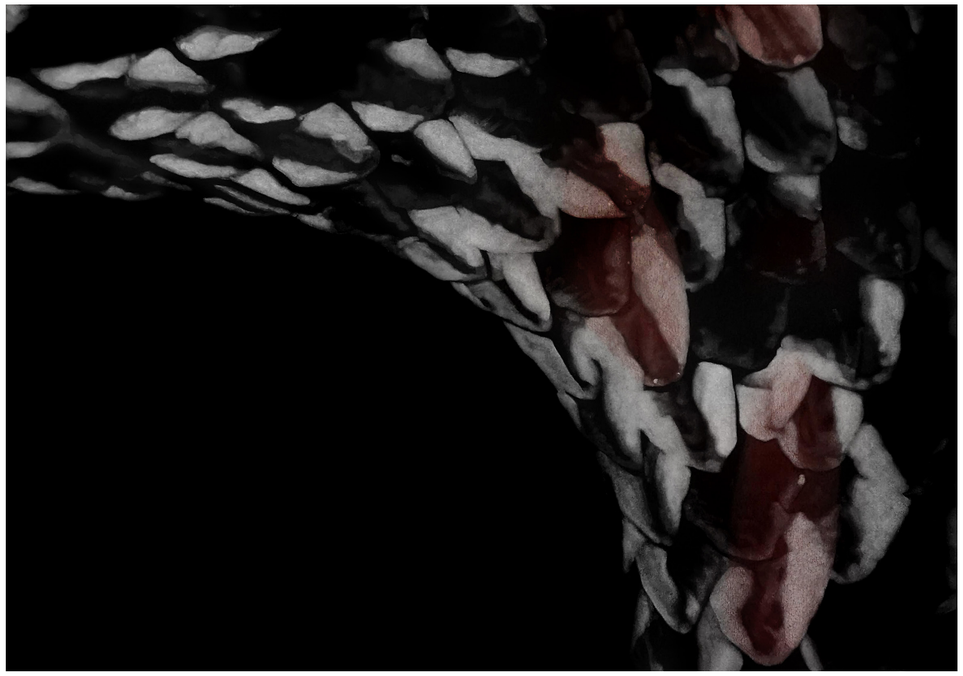

KINGA KLEMIŃSKA

NAGRODA IM. DOC. LEONARDA TORWIRTA

praca konserwatorsko-artystyczna: **Prace konserwatorskie i restauratorskie wraz z dokumentacją przy obrazach z lat 60. XX w. z cyklu „Przestrzeń międzyświetlna" autorstwa Stefana Kościeleckiego**
promotor: prof. dr hab. Dariusz Markowski

Przedmiotem prac konserwatorsko-restauratorskich były dwa obrazy z lat 60. XX w. autorstwa Stefana Kościeleckiego. Zostały wykonane za pomocą emalii i lakierów nitrocelulozowych, nanoszonych głównie natryskowo na płytę pilśniową. Celem konserwacji i restauracji było przywrócenie walorów estetycznych dzieł oraz spowolnienie procesów destrukcyjnych. Głównymi problemami konserwatorskimi były spękanie i utrata adhezji przez warstwę malarską oraz deformacja płyt pilśniowych. Konieczne było podklejenie odspojonych łusek farby oraz uzupełnienie istniejących ubytków w grubości, aby całość pracowała równomiernie. Z kolei ustabilizowanie płyty pilśniowej wymagało wprowadzenia do odwrocia konstrukcji wzmacniających. Zabiegi restauratorskie pozwoliły przywrócić wartość artystyczną dzieł. Wykonano je z poszanowaniem woli artysty dotyczącej zakresu ingerencji konserwatora.

Praca teoretyczno-badawcza: **Badania wybranych materiałów do uzupełniania ubytków warstwy malarskiej na podobraziu żelaznym**
promotor: prof. dr hab. Justyna Olszewska-Świetlik

Celem pracy było zbadanie wybranych farb pod względem przydatności do uzupełniania ubytków warstwy malarskiej na blasze żelaznej. W części teoretycznej przybliżono zagadnienia związane z żelazem oraz omówiono mechanizmy korozji, przedstawiono również zarys historii malarstwa na podobraziach z metalu oraz zwrócono uwagę na sposób konserwacji obrazów na blasze. W części doświadczalnej opisano przebieg badań z wykorzystaniem przyspieszonego starzenia. Przygotowano łącznie 168 próbek na potrzeby testów w komorach klimatycznej i ksenonowej. Na bieżąco kontrolowano zmiany barwne, adhezję i zmiany korozyjne. W przypadku naświetlanych próbek podstawą oceny były odczyty ze spektrofotometru. Uzupełnieniem badań była analiza zdjęć próbek wykonanych w światłach analitycznych. Uzyskane wyniki pozwoliły wyłonić farby najbardziej adekwatne do uzupełniania warstwy malarskiej na podobraziach żelaznych.

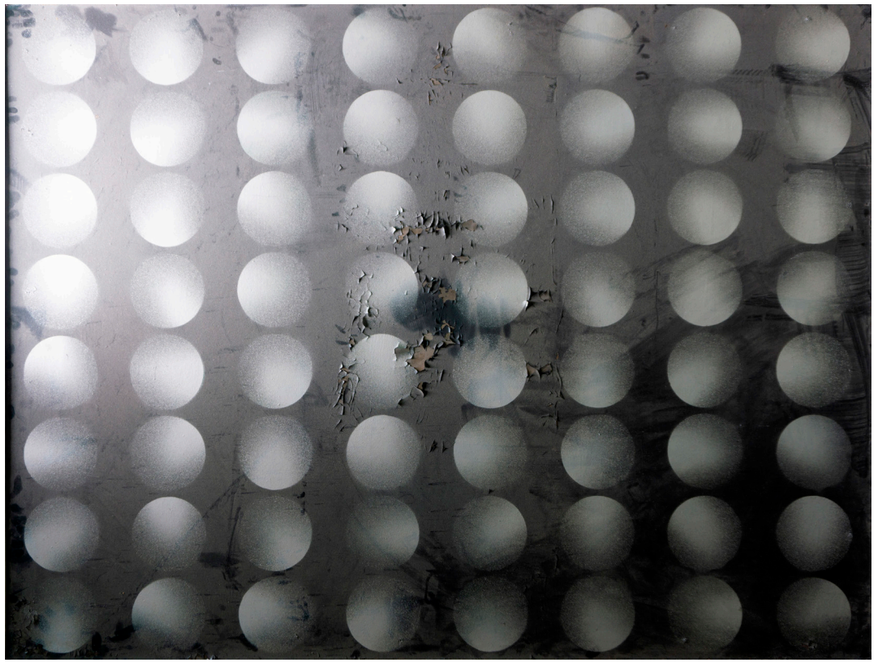

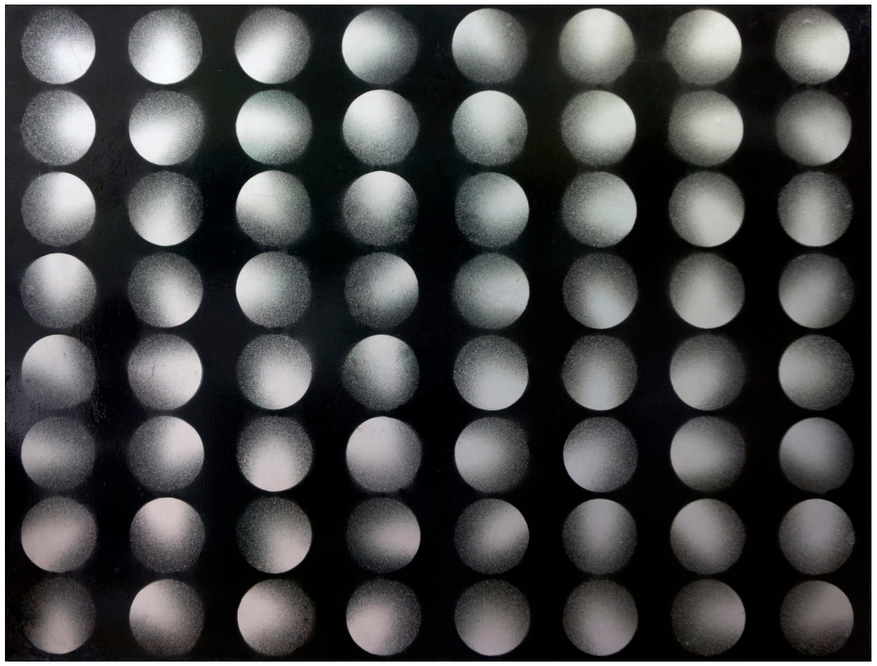

MONIKA KORONA

NAGRODA IM. DOC. LEONARDA TORWIRTA

praca konserwatorsko-artystyczna: **Cztery obrazy autorstwa Bogdana Korczowskiego z cyklu „Kartonteka", technika mieszana olejno-akrylowa na tekturze falistej, 1990, zbiory MNP**
promotor: dr Jolanta Czuczko

Przedmiotem prac konserwacji-restauracji były cztery przedstawienia abstrakcyjne wykonane przez Bogdana Korczowskiego w 1990 roku, w technice olejnej z elementami kolażu na tekturze falistej. Obiekty, znajdujące się na stałe w zbiorach Muzeum Narodowego w Poznaniu, są częścią większego cyklu pt. „Kartonteka", powstałego na wieść o tragicznej śmierci Tadeusza Kantora. Głównym celem konserwacji-restauracji było powstrzymanie postępujących procesów degradacji obiektów, poprawienie kondycji materii zabytków poprzez m.in. rozłączenie sklejonych obrazów (co stanowiło główny problem konserwatorski), zniwelowanie deformacji oraz uszkodzeń w warstwie malatury i papierowego podłoża wraz z ich ustabilizowaniem, wzmocnieniem i utrwaleniem – z jednoczesnym poszanowaniem dla substancji zabytkowej.

praca teoretyczno-badawcza: **Problematyka usuwania taśm klejących z obiektów zabytkowych na podłożach papierowych – aspekty konserwatorskie**
promotor: dr Jolanta Czuczko

Wprowadzenie na światowy rynek taśm klejących w latach 20-tych ubiegłego wieku przyczyniło się do wzrostu ich ogromnej popularności i wszechobecności w życiu codziennym, a w konsekwencji szerokiego stosowania w zbiorach archiwalnych, muzealnych czy bibliotecznych. Obecny stan badań wskazuje, iż problematyka usuwania taśm klejących z obiektów zabytkowych na podłożach papierowych rzadko występuje w polskich publikacjach jako temat główny. Celem pracy było zebranie obecnego i dostępnego stanu wiedzy na temat taśm klejących, przedstawienie specyfiki zniszczeń spowodowanych przez taśmy oraz przybliżenie współczesnych metod ich usuwania z obiektów zabytkowych na podłożach papierowych. Podjęto próbę usunięcia wybranych taśm z wytypowanych podłoży papierowych za pomocą próbek modelowych poddanych efektom starzenia, przy wykorzystaniu gotowych preparatów konserwatorskich oraz przygotowanych samodzielnie środków.

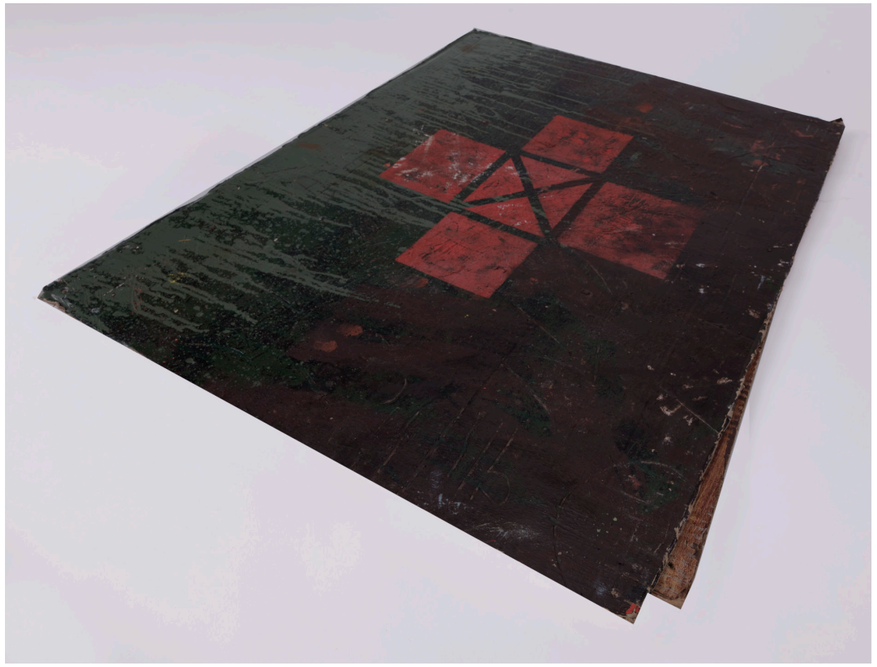

PAULINA NIEMYJSKA

NAGRODA IM. DOC. LEONARDA TORWIRTA

praca konserwatorsko-artystyczna: **Szkatułka z plakietą z kamionki jaspisowej (XIX/XX w.) ze zbiorów Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie**
promotor: dr Aleksandra Gralińska-Grubecka

Przedmiotem prac konserwatorskich była szkatułka z XIX/XX wieku ze zbiorów Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie. Do jej wykonania wykorzystano drewno mahoniu, topoli oraz czeczoty. Z zewnątrz ozdobiona jest plakietą z zielonej kamionki jaspisowej odlanej jednoczęściowo, wykonaną w manufakturze W. Goebel Porzellanfabrik. Wnętrze wyścielane jest tkaniną morową, posiadającą dekoracyjny deseń prążków przypominający słoje drzewa. Głównym celem prac było powstrzymanie procesów korozyjnych oraz przywrócenie wartości ekspozycyjnych. Wykonano konserwację drewna i forniru, w ramach której oczyszczono ich powierzchnię, podklejono spękania i uzupełniono ubytki. Zabiegom oczyszczającym, klejeniu i uzupełnianiu ubytków poddano także plakietę. Mosiężne aplikacje oczyszczono chemicznie, zabezpieczono inhibitorem korozji oraz uzupełniono brakujące fragmenty, m.in. skrzydełko gryfa oraz wolutę. Tkaninę morową oczyszczono żelami agar, a następnie zdublowano na podłoże papierowe. Ubytki w strukturze tkaniny uzupełniono masą papierową. Przeprowadzone prace umożliwiły przywrócenie utraconych walorów dekoracyjnych oraz powrót zabytku na stałą ekspozycję muzealną.

praca teoretyczno-badawcza: **Badanie właściwości tynków termoizolacyjnych oraz analiza ich przydatności i bezpieczeństwa użycia w architekturze zabytkowej**
promotor: dr Anna Zaręba

W pracy przedstawiono zagadnienia odnoszące się do problematyki izolacji cieplnej i efektywności energetycznej budynków znajdujących się pod opieką konserwatorską. W części teoretycznej skupiono się na rozpoznaniu zagadnienia pod kątem aspektów prawnych, społecznych i praktycznych, mogących wpłynąć w przyszłości na zaistnienie konieczności wprowadzania bardziej efektywnych form termomodernizacji w obiektach zabytkowych. Przedmiotem badań była ocena właściwości i bezpieczeństwa tynków termoizolacyjnych w kontekście ich zastosowań w zabytkowej materii budowlanej. Badaniom poddano osiem mieszanek tynkarskich dostępnych na rynku polskim. Wyniki przeprowadzonych badań pozwalają z dużą nadzieją patrzeć na możliwość poprawy efektywności energetycznej i cieplnej budynków historycznych przy użyciu tynków ciepłochronnych z jednoczesnym poszanowaniem ich chronionych walorów.

PIOTR OGORZAŁY

NAGRODA IM. DOC. LEONARDA TORWIRTA

praca konserwatorsko-artystyczna: **Konserwacja i restauracja rzeźby „Madonna z Dzieciątkiem" Mistrza Lat 1486-87(?), datowanej na lata 80. XV w. lub pocz. XVI w., ze zbiorów Muzeum Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II** (we współautorstwie z Patrykiem Parchetą)
promotor: dr hab. Jacek Stachera, prof. UMK

Przedmiotem prac było dokonanie konserwacji i restauracji rzeźby „Madonna z Dzieciątkiem" przypisywanej Mistrzowi Lat 1486-87, pochodzącej prawdopodobnie z retabulum ołtarzowego kościoła joannickiego św. Piotra i Pawła w Strzegomiu. Celem prac konserwatorskich było przede wszystkim zatrzymanie procesu niszczenia obiektu poprzez oczyszczenie z zabrudzeń powierzchniowych, podklejenie osypującej się warstwy malarskiej oraz wzmocnienie podłoża. Następnie przeprowadzono pełną restaurację rzeźby poprzez wyrzeźbienie brakujących elementów, takich jak berło, korona, ręce oraz noga Dzieciątka, brakujących palców Madonny oraz fragmentów szat. Wszystkie przeprowadzone prace miały na celu przywrócenie pierwotnych walorów estetycznych rzeźby z uszanowaniem wtórnych nawarstwień, podkreślając tym historię obiektu i jego unikatowość.

praca teoretyczno-badawcza: **Badanie trwałości farb konserwatorskich stosowanych do reintegracji warstwy malarskiej w dziełach sztuki na podłożu miedzianym**
promotor: prof. dr hab. Justyna Olszewska-Świetlik

W pracy przedstawiono zagadnienia odnoszące się do problematyki izolacji cieplnej i efektywności energetycznej budynków znajdujących się pod opieką konserwatorską. W części teoretycznej skupiono się na rozpoznaniu zagadnienia pod kątem aspektów prawnych, społecznych i praktycznych, mogących wpłynąć w przyszłości na zaistnienie konieczności wprowadzania bardziej efektywnych form termomodernizacji w obiektach zabytkowych. Przedmiotem badań była ocena właściwości i bezpieczeństwa tynków termoizolacyjnych w kontekście ich zastosowań w zabytkowej materii budowlanej. Badaniom poddano osiem mieszanek tynkarskich dostępnych na rynku polskim. Wyniki przeprowadzonych badań pozwalają z dużą nadzieją patrzeć na możliwość poprawy efektywności energetycznej i cieplnej budynków historycznych przy użyciu tynków ciepłochronnych z jednoczesnym poszanowaniem ich chronionych walorów.

PATRYK PARCHETA

NAGRODA IM. DOC. LEONARDA TORWIRTA

praca konserwatorsko-artystyczna: **Konserwacja i restauracja rzeźby „Madonna z Dzieciątkiem" Mistrza Lat 1486-87(?), datowanej na lata 80. XV w. lub pocz. XVI w., ze zbiorów Muzeum Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II** (we współautorstwie z Piotrem Ogorzałym)
promotor: dr hab. Jacek Stachera, prof. UMK

Przedmiotem prac było dokonanie konserwacji i restauracji rzeźby „Madonna z Dzieciątkiem" przypisywanej Mistrzowi Lat 1486-87, pochodzącej prawdopodobnie z retabulum ołtarzowego kościoła joannickiego św. Piotra i Pawła w Strzegomiu. Celem prac konserwatorskich było przede wszystkim zatrzymanie procesu niszczenia obiektu poprzez oczyszczenie z zabrudzeń powierzchniowych, podklejenie osypującej się warstwy malarskiej oraz wzmocnienie podłoża. Następnie przeprowadzono pełną restaurację rzeźby poprzez wyrzeźbienie brakujących elementów, takich jak berło, korona, ręce oraz noga Dzieciątka, brakujących palców Madonny oraz fragmentów szat. Wszystkie przeprowadzone prace miały na celu przywrócenie pierwotnych walorów estetycznych rzeźby z uszanowaniem wtórnych nawarstwień, podkreślając tym historię obiektu i jego unikatowość.

praca teoretyczno-badawcza: **Porównanie przyczepności do drewna zapraw przygotowanych na bazie szpachlówki akrylowej Tikkurila Colowood Putty z klasyczną zaprawą kredowo-klejową i emulsyjną**
promotor: dr hab. Jacek Stachera, prof. UMK

Praca poświęcona jest głębszej analizie gotowej szpachlówki akrylowej Tikkurila Colowood Putty, służącej do uzupełniania niewielkich, w miarę płytkich ubytków w drewnie, ale coraz częściej nanoszonej także na obiekty zabytkowe jako zaprawa. Celem pracy była próba odpowiedzenia na pytanie, czy przy dużych uzupełnieniach zaprawy na drewnie gotowe współczesne materiały mogą konkurować z materiałami tradycyjnymi, od dawna wykorzystywanymi w konserwacji dzieł sztuki. W pracy skupiono także uwagę na porównaniu zapraw z pracą drewna oraz naprężeniem występującym na jego powierzchni podczas sezonowania. Wszystkie kompozycje biorące udział w badaniach zostały naniesione na pięć gatunków drewna, które najczęściej występują w pracach konserwatorskich. Wykonano badanie odporności na zarysowania oraz dwa badania określające adhezję do podłoża, przed oraz po sezonowaniu próbek w komorze klimatycznej. Prace badawcze pozwoliły odpowiedzieć na pytania dotyczące korzystania z Tikkurili Colowood Putty podczas prac przy konserwacji zabytków.

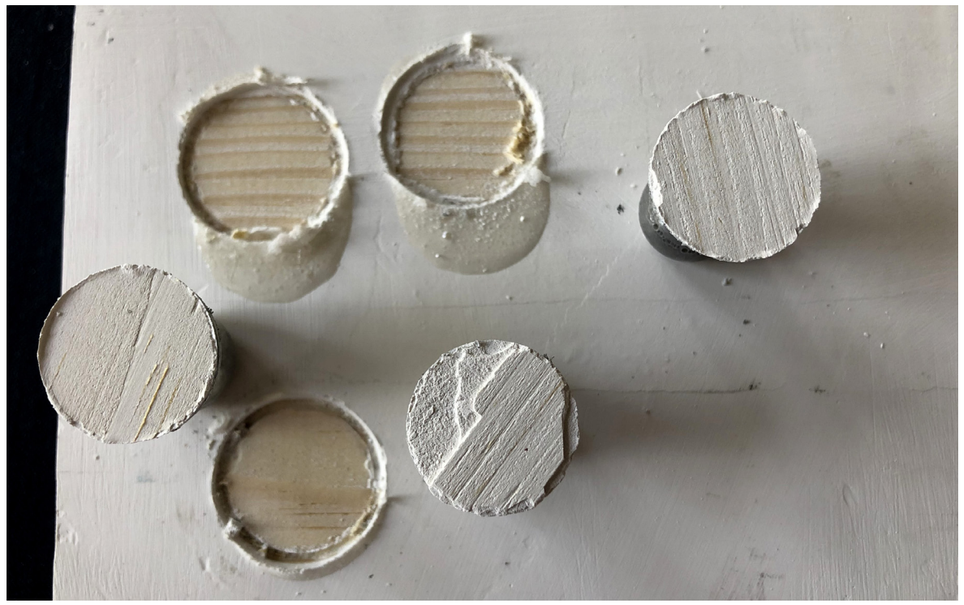

KLAUDIA KOWAL

WYRÓŻNIENIE IM. DOC. LEONARDA TORWIRTA

praca teoretyczno-badawcza: **Technika i technologia obrazu „Matka Boska z Dzieciątkiem i św. Janem" z I poł. XVII wieku (zbiory klasztoru ss. Wizytek w Warszawie)**
promotor: prof. dr hab. Justyna Olszewska-Świetlik

Celem pracy było przeanalizowanie sposobu opracowania dzieła, odtworzenie procesu jego powstawania, a także ustalenie charakteru zastosowanych technik, pigmentów i spoiw. Przeprowadzono szereg badań instrumentalnych z udziałem materiału pobranego z obiektu. Rezultaty badań zostały szczegółowo zinterpretowane i opisane w części badawczej pracy. W oparciu o te wyniki udało się ustalić sposób przygotowania podłoża i odtworzono paletę anonimowego artysty, odnosząc się także do materiałów źródłowych i manuskryptów z XVI-XVIII wieku. W oparciu o materiały źródłowe przeprowadzono również analizę historyczną i ikonograficzną. Aby dobrze zrozumieć ikonografię i sposób wykonania dzieła omówiono i przeanalizowano historyczne aspekty dotyczące sztuki barokowej na terenie Polski w I połowie XVII wieku.

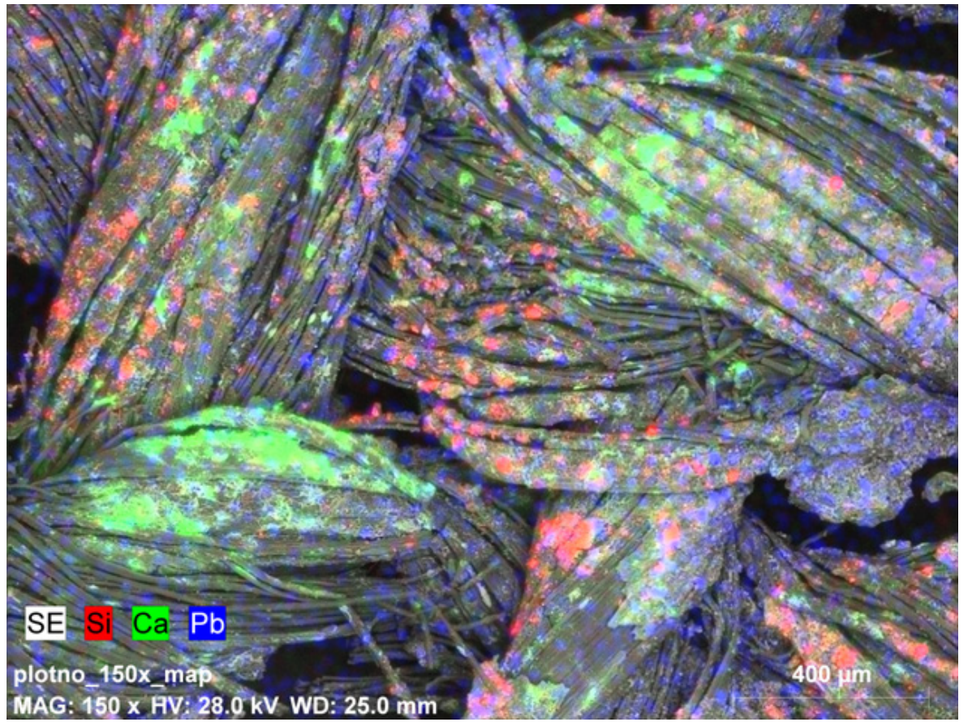

MACIEJ KOWAL

WYRÓŻNIENIE IM. DOC. LEONARDA TORWIRTA

praca konserwatorsko-artystyczna: **Konserwacja i restauracja malowidła ściennego „Ostatnia wieczerza" z 1903 r. w kościele neogotyckim pw. Przemienienia Pańskiego w Płotach**
promotor: prof. dr hab. Robert Rogal

Celem pracy było wykonanie konserwacji-restauracji malowidła ściennego „Ostatnia Wieczerza", powstałego w 1903 roku w kościele pw. Przemienienia Pańskiego w Płotach. Malowidło znajdujące się na ścianie północnej prezbiterium zostało w latach 70. zamalowane, a jego temat i forma znane były z archiwalnych zdjęć i ustnych przekazów parafian. Prace konserwatorsko-restauratorskie polegały na usunięciu wtórnych warstw jednobarwnych przemalowań, konsolidacji tynków wykazujących utratę kohezji i adhezji oraz uzupełnieniu ubytków tynku, a zwłaszcza warstwy malarskiej, która zachowała zarysy kompozycji, ale posiadała dużo drobnych uszkodzeń. W efekcie wykonanych prac restauratorskich malowidło odzyskało czytelność i przywrócone zostały jego wartości artystyczne i ekspozycyjne. Ponadto wykonana została dokumentacja prac konserwatorsko-restauratorskich, w której zawarto istotne informacje na temat stanu zachowania malowidła, przebiegu prac, zastosowanych materiałów, historii obiektu, wraz z analizą techniki i technologii wykonania.

praca teoretyczno-badawcza: **Badania spoiw glutynowych stosowanych do przenoszenia malowideł ściennych**
promotor: prof. dr hab. Robert Rogal

Pracę poświęcono analizie spoiw glutynowych stosowanych do przenoszenia malowideł ściennych. W części teoretycznej omówiono budowę klejów glutynowych, ich rodzaje, pozyskiwanie oraz właściwości, opisano również zastosowanie klejów glutynowych w konserwacji dzieł sztuki, z uszczegółowieniem ich wykorzystania w przenoszeniu malowideł ściennych. W części badawczej pracy porównywano efekty stosowania licowań zawierających różne rodzaje klejów glutynowych. W ramach badań określano pH wodnych roztworów klejowych, odporność na atak mikroorganizmów oraz ich lepkość. W dalszej części kleje glutynowe poddano badaniom oceniającym ich przydatność w zabiegu przenoszenia malowideł ściennych, w ramach których sprawdzono siły odrywające warstwy malarskie przy zastosowaniu licowań z różnymi spoiwami glutynowymi. Przeprowadzono także badania przyczepności płótna do podłoża ceglanego oraz próby przenoszenia malowideł ściennych przy zastosowaniu różnego rodzaju spoiw glutynowych. Przeprowadzone badania pozwoliły na wyprowadzenie wniosków dotyczących praktycznego zastosowania klejów glutynowych do oddzielania malowideł metodą *strappo*.

OLIWIA POGORZELEC **WYRÓŻNIENIE IM. DOC. LEONARDA TORWIRTA**

praca konserwatorsko-artystyczna: **Marmurowe popiersie Marka Aureliusza ze zbiorów Muzeum Narodowego w Poznaniu**
promotor: dr hab. Piotr Niemcewicz, prof. UMK

Przedmiotem prac konserwatorskich i restauratorskich było popiersie cesarza Marka Aureliusza ze zbiorów Muzeum Narodowego w Poznaniu. Biust wykonany został prawdopodobnie przez warsztat rzymski około II w.n.e. Rzeźba jest dziełem monolitycznym, składa się z jednego bloku drobnoziarnistego marmuru. Wyjątek stanowią elementy zrekonstruowane w technice flekowania oraz w zaprawie, wykonane w warsztacie Christiana Daniela Raucha w Berlinie w latach 1824-1829. Celem przeprowadzonych prac było powstrzymanie procesów niszczących marmuru oraz odpowiednie zabezpieczenie popiersia przed dalszymi niekorzystnymi zmianami. Powierzchnię marmuru oczyszczono, ubytki uzupełniono przy pomocy zaprawy cementowej, całość zabezpieczono. Pozostałości dawnych rekonstrukcji, o ile nie wpływały na destrukcję obiektu, zachowano jako relikty dawnych praktyk konserwatorsko-restauratorskich.

praca teoretyczno-badawcza: **Technologia rekonstrukcji w warsztacie Christiana Daniela Raucha na przykładzie antycznych popiersi z kolekcji Muzeum Narodowego w Poznaniu**
promotor: dr hab. Piotr Niemcewicz, prof. UMK

Praca omawia warsztat Christiana Daniela Raucha, działający w latach 1824-1829, w którym restaurowane były rzeźby antyczne tworzące ekspozycję Altes Museum w Berlinie, z których część obecnie eksponowana jest w Muzeum Narodowym w Poznaniu. Ocenie i analizie poddano technologię tworzywa rzeźbiarskiego i wprowadzonych rekonstrukcji następujących antycznych biustów: popiersia Rzymianki, popiersia cesarza Hadriana, popiersia Brutusa oraz dwa popiersia przedstawiające Marka Aureliusza, których konserwację przeprowadzono w latach 1996-2022 na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu. Ostatnie z poznańskich popiersi konserwowane było przez autorkę tej pracy i stało się dobrym przyczynkiem do przeanalizowania i ustalenia zakresu prac rekonstrukcyjnych jakich dokonano w tym warsztacie, a także określenia technologii napraw stosowanej przez Christiana Daniela Raucha.

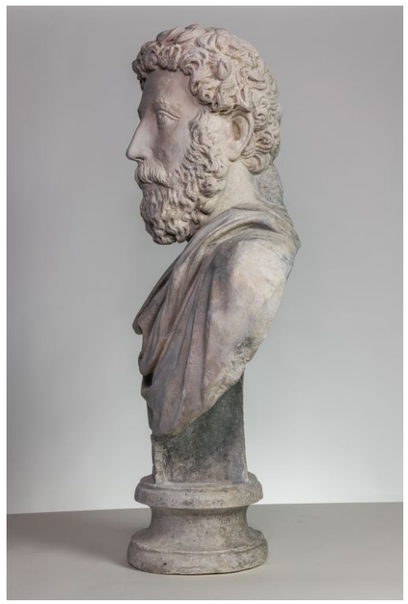

INDIA SADOWSKA

WYRÓŻNIENIE IM. DOC. LEONARDA TORWIRTA

praca konserwatorsko-artystyczna: **Sepet, okres Meiji, ok. 1900 r., Japonia, ze zbiorów Muzeum Okręgowego w Toruniu i Parawan koromandelski, XVIII w., dynastia Qing, Chiny, ze zbiorów Muzeum Okręgowego w Toruniu**
promotor: dr hab. Mirosław Wachowiak, prof. UMK

Przedmiotem pracy były dwa obiekty zdobione laką wschodnioazjatycką (urushi). Pierwszym był japoński sepet powstały około 1900 r., a drugim miniaturowy parawan koromandelski powstały w XVIII w. Celem prac było przywrócenie integralności warstwom w obiektach, odtworzenie brakujących elementów, scalenie kolorystyczne oraz przywrócenie funkcji ekspozycyjnych. W sepecie wklejono zdeformowane ścianki konstrukcyjne obiektu oraz odtworzono brakujący front najniższej szufladki. Wykonano uzupełnienia ubytków laki oraz odtworzono brakujące elementy metalowe przy zastosowaniu elastycznych odlewów akrylowo-winylowych i druku 3D. W parawanie przywrócono adhezję warstw laki, uzupełniono ubytki drewna i zapraw. Ubytki warstw laki uzupełniono przy zastosowaniu elastycznych warstw akrylowo-winylowych, ubytki warstw malarskich scalono farbami akwarelowymi. Odtworzono także brakujące zawiasy.

praca teoretyczno-badawcza: **Laka koromandelska – historia, technika, technologia, metody konserwacji**
promotor: dr hab. Mirosław Wachowiak, prof. UMK

Praca traktuje całościowo o zagadnieniu techniki laki koromandelskiej. Opisuje jej powstanie oraz zagadnienia chemiczne i technologiczne związane z laką koromandelską. W pracy przedstawiono także rodzaje zniszczeń i problemów, które mogą powstać w tego rodzaju obiektach. W obszernej części konserwatorsko-restauratorskiej autorka przybliża metodykę pracy z takimi obiektami, bazując na literaturze i badaniach związanych z konserwacją laki i wzbogacając pracę o opis własnych doświadczeń przy konserwacji obiektów tego rodzaju.

MARTYNA ŻURAŃSKA

WYRÓŻNIENIE IM. DOC. LEONARDA TORWIRTA

praca konserwatorsko-artystyczna: **Instalacja artystyczna „Asamblaż w kole" autorstwa Antoniego Zydronia z 1979 roku. Zbiory Katedry Konserwacji-Restauracji Papieru i Skóry**
promotor: dr Dorota Jutrzenka-Supryn

Przedmiotem prac konserwatorsko-restauratorskich był obiekt zabytkowy „Asamblaż w kole" autorstwa Antoniego Zydronia. W trakcie prac pochylono się nad sylwetką autora oraz jego drogą artystyczną, a także podjęto próbę interpretacji omawianego dzieła. Zagadnienia technologiczne opracowano na podstawie interdyscyplinarnych badań oraz literatury na temat obróbki skór z okrywą włosową. Badania były też podstawą określenia stanu zachowania. Po opracowaniu założeń i celu konserwacji-restauracji, przeprowadzono zabiegi konserwacji-restauracji, których metodykę opisano w pracy. Zabytek oczyszczono, a następnie zabezpieczono wrażliwe elementy i przeprowadzono proces konsolidacji. Wprowadzono naprawy miejsc uszkodzeń i opracowano zalecenia dotyczące warunków przechowywania instalacji po zakończonych pracach konserwacji-restauracji, włączając w to opakowania dla elementów instalacji.

ŁUKASZ GUZOWSKI

NAGRODA IM. PROF. JERZEGO REMERA

praca magisterska: **Zespół stall średniowiecznych z Bazyliki katedralnej pw. św. Jana Chrzciciela i św. Jana Ewangelisty w Toruniu. Problematyka historyczna, zabytkoznawcza i konserwatorska**
promotor: dr hab. Juliusz Raczkowski, prof. UMK

Praca poświęcona została zespołowi stall z dawnej fary Starego Miasta Torunia. Stanowi go grupa sześciu dębowych ław: cztery znajdujące się w tzw. kaplicy kopernikańskiej oraz dwie w prezbiterium (jak udało się ustalić – pochodzące z przestrzeni podwieżowej, należącej w średniowieczu do Rady Miasta). Zabytki są jednymi z kilku zachowanych do dnia dzisiejszego elementów późnośredniowiecznego wyposażenia obecnej katedry świętojańskiej. Praca miała na celu przedstawienie każdej ze stall w jej oryginalnej strukturze wraz z przekształceniami oraz przeprowadzenie dokładnej analizy zabytkoznawczej i konserwatorskiej podpartych interpretacją wyników najnowszych badań (dendrochronologii, analizy w bliskiej podczerwieni NIR). Zabytki posiadają dobrze zachowane późnośredniowieczne cechy konstrukcyjne, technologiczne, kompozycyjne oraz dekoracyjne, dzięki czemu stanowią unikalny przykład tego typu mebli sakralnych na Pomorzu i w całej Polsce.

MICHALINA FIAŁKOWSKA

NAGRODA IM. DOC. JERZEGO FRYCZA

praca magisterska: **Problematyka konserwatorska XIV-wiecznej stodoły z założenia zamkowego w Pokrzywnie (pow. grudziądzki) w świetle badań architektonicznych**
promotor: dr Karolina Zimna-Kawecka

Celem pracy magisterskiej była analiza średniowiecznego budynku gospodarczego – XIV-wiecznej stodoły z dawnego, krzyżackiego założenia zamkowego w Pokrzywnie. Stodoła ta jest jednym z nielicznych tego typu budynków zachowanych w Polsce. Przeprowadzone zostały badania architektoniczne struktury murowanej w celu identyfikacji faz i etapów powstania oraz przekształceń budowli. Przeprowadzono analizę i próbę rekonstrukcji chronologii w oparciu o źródła publikowane, opracowania historyczne i dokumentacje. Wnioski z analizy porównawczej pod kątem dawnych technik budowlanych, formy i układu funkcjonalno-przestrzennego pozwoliły na ukazanie specyfiki architektury średniowiecznych zabudowań gospodarczych z założeń krzyżackich. Wyniki badań posłużyły do opracowania problematyki konserwatorskiej stodoły: przeprowadzono zabytkoznawczą analizę wartościującą, opracowano wytyczne konserwatorskie i projekt adaptacji budynku na cele gastronomiczne.

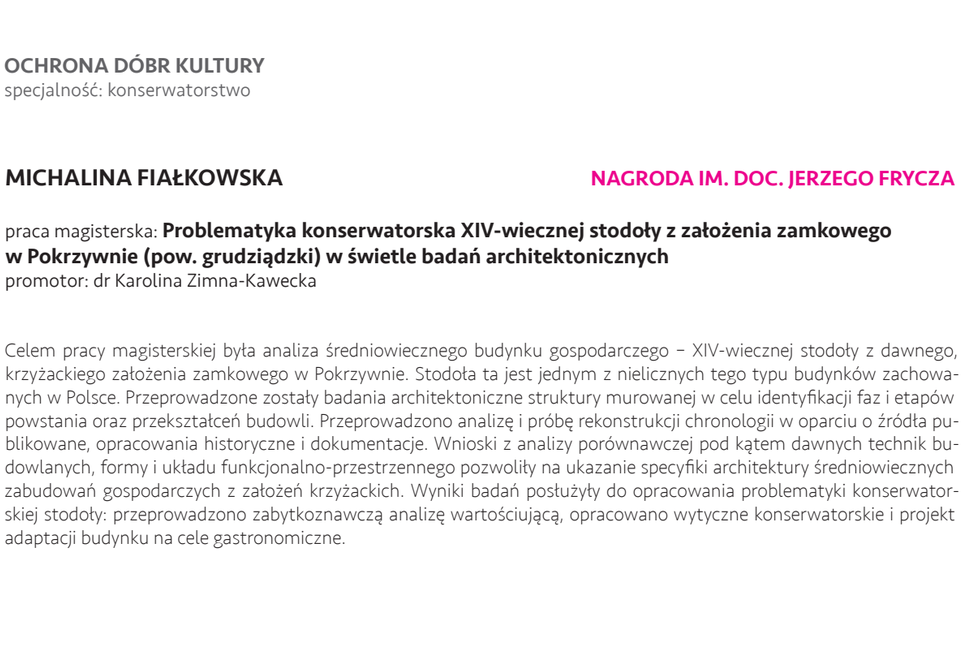

DAMIAN KOLASSA

WYRÓŻNIENIE IM. DOC. JERZEGO FRYCZA

praca magisterska: **Zagospodarowanie terenu Parku Leśnego Arkońskiego (Eckerberger Wald) w Szczecinie w kontekście historycznym i konserwatorskim**
promotor: dr hab. Joanna Kucharzewska, prof. UMK

Rozległe założenie leśno-parkowe obejmujące Dolinę Niemierzyńską w Szczecinie, od najdawniejszych lat było miejscem zakładania pierwszych skupisk osadniczych. W okresie nowożytnym powstała tu owczarnia, przekształcona później w folwark. W XIX w. rozpoczął się intensywny rozwój osady polegający na przebudowie istniejących obiektów lub budowie nowych o zróżnicowanym charakterze (zakład zdrojowy, sanatorium, restauracje, wieża pamięci Johannesa Quistorpa). Po 1945 r. większość budynków zespołu przestała istnieć lub pozostała w stanie ruiny, tylko nieliczne obiekty przetrwały i nadal są użytkowane. W przypadku tych ostatnich zastosowano analizę wartościującą, natomiast obiekty, z których pozostały jedynie relikty, poddano analizie porównawczej z innymi obiektami tego typu. W pracy przedstawiono własną koncepcję rewitalizacji Parku Arkońskiego oraz rozwiązania konserwatorsko-restauratorskie.

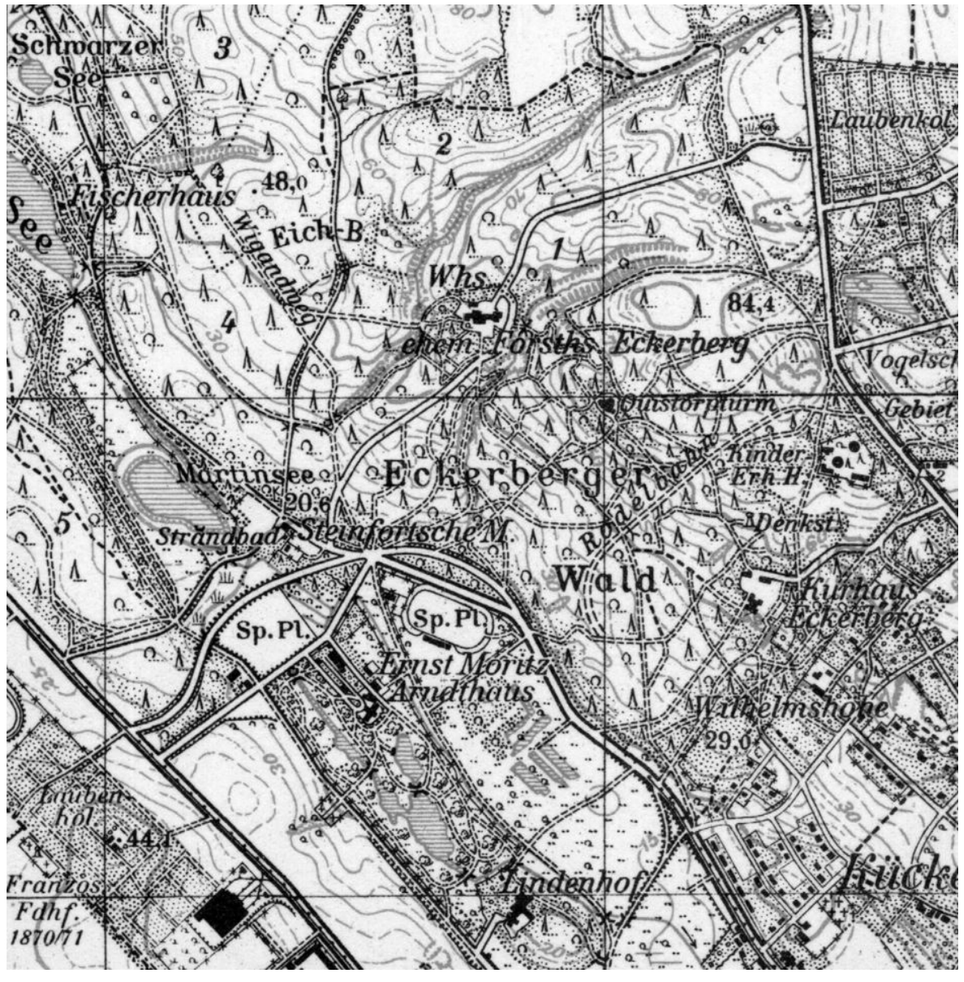

HANNA DROŻAK

WYRÓŻNIENIE IM. DOC. JERZEGO FRYCZA

praca magisterska: **Twórczość rodziny Gronau. Przyczynek do gdańskiego złotnictwa XVII wieku**
promotor: dr hab. Michał Woźniak, prof. UMK

Tematem pracy jest twórczość rodziny Gronau, a przede wszystkim Hermana i Hansa III. Był to ród złotników gdańskich działających od XVI w. do końca lat 50. XVII w. podczas rozkwitu gdańskiego złotnictwa. Do dzisiaj znanych jest 21 ich dzieł, reprezentujących wysoki poziom wykonania i wyróżniających się wśród innych dzieł gdańskich. W pracy został przedstawiony stan badań nad złotnictwem gdańskim, drzewo genealogiczne rodziny i opis znanych dzieł. Punktem kluczowym jest analiza obiektów, w którym pod uwagę zostały wzięte m.in. zastosowane pierwowzory graficzne i medalierskie oraz rozwiązania techniczno-artystyczne. Na koniec porównano dzieła Gronauów i innych rozpoznanych złotników gdańskich, by wyraźniej zaznaczyć cechy charakterystyczne dla warsztatu Gronauów, a także wyróżniające ich wśród pozostałych mistrzów. Do pracy został dołączony katalog zawierający zdjęcia wszystkich znanych dzieł tego rodu.

WERONIKA BRĄCZKOWSKA **NAGRODA IM. PROF. JADWIGI PUCIATA-PAWŁOWSKIEJ**

praca licencjacka: **Medyczny manuskrypt 43(79) ze zbiorów Biblioteki Diecezjalnej w Pelplinie**
promotor: dr hab. Monika Jakubek-Raczkowska, prof. UMK

Iluminowany manuskrypt medyczny 43(79) ze zbiorów Biblioteki Diecezjalnej w Pelplinie (pergamin, łac., k. 203), jest wyjątkowym na skalę europejską zabytkiem piśmiennictwa, zawierającym dzieła arabskich lekarzy – Rhazesa i Awicenny. Prace przeprowadzone przy tym słabo dotychczas opracowanym rękopisie miały na celu dokumentację, inwentaryzację i pełne rozpoznanie go pod kątem kodykologicznym, zabytkoznawczym oraz historyczno-artystycznym, podparte badaniami nieniszczącymi. Analiza porównawcza potwierdziła wykonawstwo kodeksu w konwencji paryskiej i pozwoliła datować go na 3. ćw. XIII w. Ponadto udało się wnikliwie scharakteryzować fragment dodany do jego struktury później, spisany na początku XIV w. również w skryptorium zachodnim. Księga została zdigitalizowana przez autorkę i jest dostępna na stronie Koła Naukowego Historyków Średniowiecza Wydziału Sztuk Pięknych UMK.

https://kolomedievi.umk.pl/pl/pages/52/43-79-rhases-liber-medicinalis-ad-almansorem-avicenna-canon-medicinae

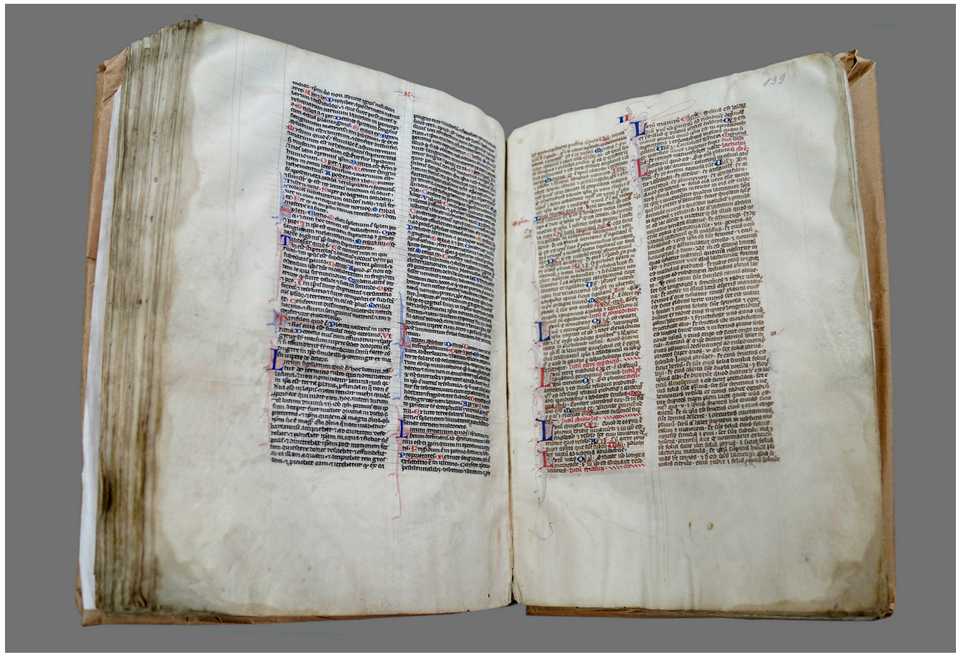

PAULINA SKIBA

WYRÓŻNIENIE IM. PROF. JADWIGI PUCIATA-PAWŁOWSKIEJ

praca licencjacka: **Enigmatyczność sztuki nieprofesjonalnej. Problematyka nazewnictwa, definicji oraz granic**
promotor: dr Filip Pręgowski

Praca dotyczy rozmaitych aspektów sztuki nieprofesjonalnej, począwszy od historii samego pojęcia i wielości jego definicji, niejednoznaczności statusu w dyskursie artystycznym, po specyficzne umiejscowienie pomiędzy historią i teorią sztuki, a zagadnieniami psychologii i psychiatrii. Autorka śledzi relacje pomiędzy sztuką nieprofesjonalną, a tak zwaną profesjonalną, zwracając uwagę na ich dwukierunkowy charakter (twórczość nieprofesjonalna czerpie z uznanych w historii sztuki kanonów, a wybitni przedstawiciele modernizmu i awangardy inspirują się sztuką naiwną). Wielowątkowe rozważania, dotyczące także aspektów popularyzacji sztuki nieprofesjonalnej oraz jej uwarunkowań instytucjonalnych, uzupełniono katalogiem prac pacjentów placówek opieki psychiatrycznej: Specjalistycznego Psychiatrycznego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Suwałkach oraz Stowarzyszenia „Jestem" w Toruniu.

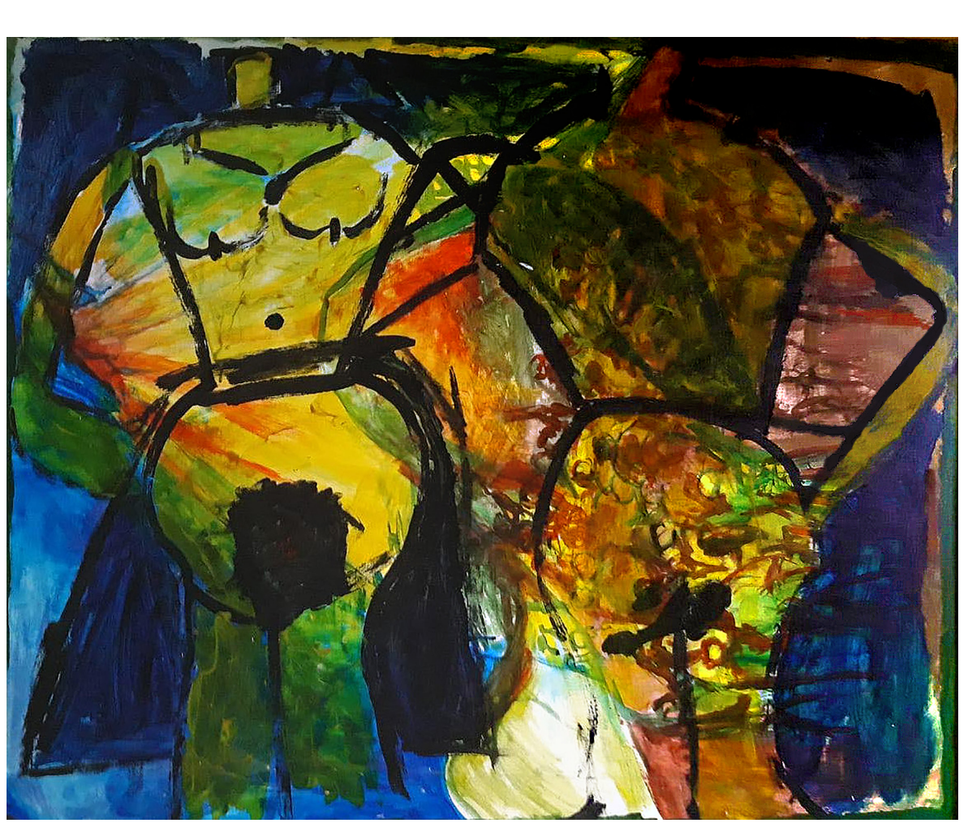

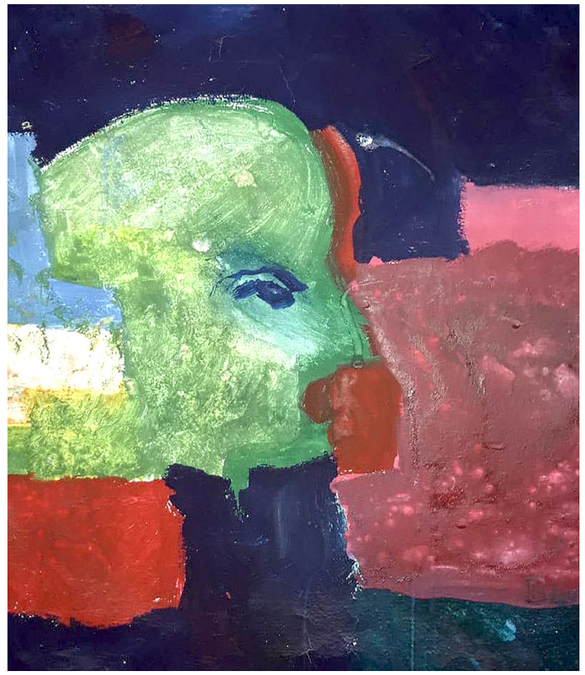

SURFACE METROLOGY
ARCHITECTURE
COMPUTER GRAPHICS
ECOLOGY
MINING
AVIATION
METEOROLOGY HYDROLOGY
URBAN PLANNING
BIOLOGY
COMPUTATIONAL FLUID DYNAMICS
PRZEMYSŁAW WOFF

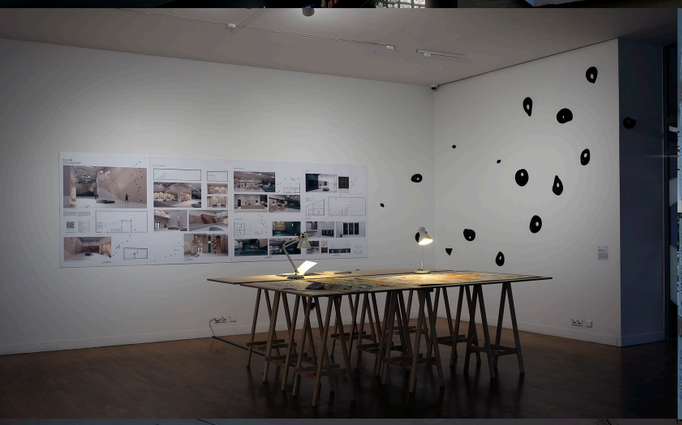

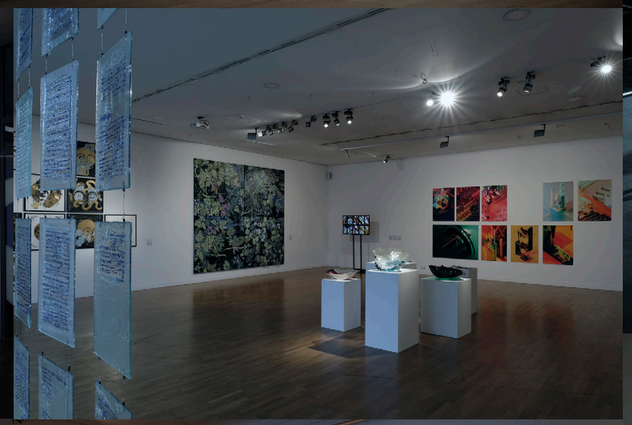

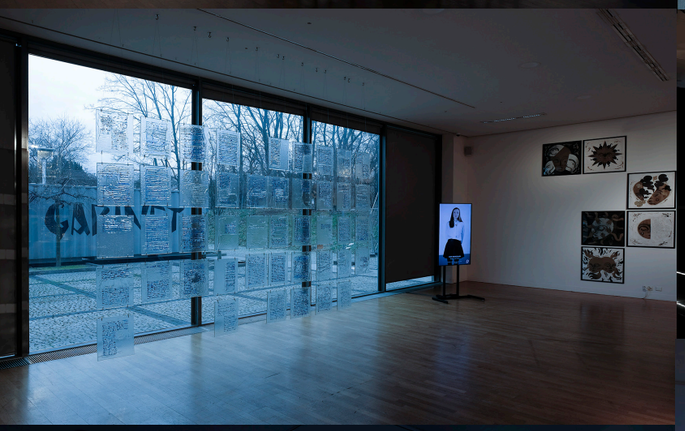

CZYTELNIA

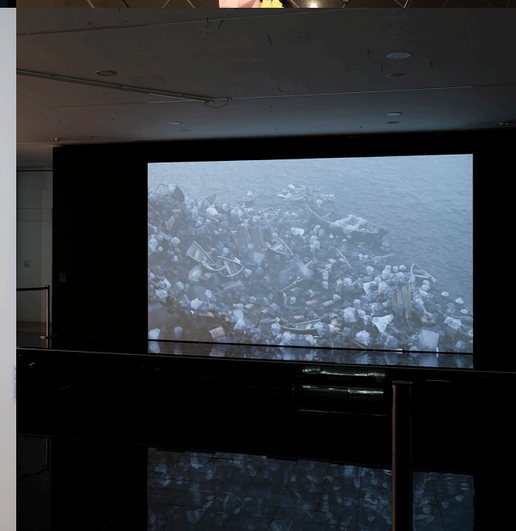

DYPLOM
2022

NAJLEPSZE DYPLOMY
WYDZIAŁU SZTUK PIĘKNYCH
UMK

UNIWERSYTET
MIKOŁAJA KOPERNIKA
W TORUNIU
Wydział Sztuk Pięknych

CENTRUM
SZTUKI
WSPÓŁCZESNEJ
ZNAKI CZASU
W TORUNIU

KATALOG
Redakcja: Joanna Cieślikowska
Opracowanie graficzne: Zdzisław Mackiewicz

WYSTAWA
Kuratorka: Katarzyna Adaszewska
Koordynatorki CSW: Paulina Kuhn, Matylda Hinc
Identyfikacja wizualna: Zdzisław Mackiewicz
Realizacja wystawy: Wojciech Ruminski

Katalog sfinansowano ze środków
Dziekan Wydziału Sztuk Pięknych UMK
dr hab. Joanny Kucharzewskiej, prof. UMK

2023

AUTORZY ZDJĘĆ I REPRODUKCJI:

Adam Adamski, Ewelina Baśko, Marcel Boguszewski, Remigiusz Boruszewski, Weronika Brączkowska, Adam Cupa, Katarzyna Ekwińska, Michalina Fiałkowska, Adam Fisz, Klaudia Grabas, Agata Gutowska, Łukasz Guzowski, Przemysław Hoff, Monika Iwicka, Kinga Kaczewiak-Dzieciątkowska, Michał Kawałko, Kinga Klemińska, Damian Kolassa, Monika Korona, Klaudia Kowal, Maciej Kowal, Mariola Krawitowska, Natalia Król, Jarosław Lewandowski, Zofia Małoń, Nina Marszałek, Michelle Minerva, Rafał Nguyen Khac, Paulina Niemyjska, Patrycja Nowatkowska, Piotr Ogorzały, Joanna Oszczepińska, Patryk Parcheta, Katarzyna Pitek, Maria Podgórska, Nikodem Pręgowski, Juliusz Raczkowski, Monika Radlińska, Kazimierz Rochecki, Robert Rogal, Katarzyna Rosińska, Piotr Różycki, Dagmara Sadowska, India Sadowska, Paulina Skiba, Waleria Suchowiecka, Monika Szpadkiewicz, Tomasz Ziemkiewicz, Martyna Żurańska

s. 84 - Topographische Karte 1: 25 000, Meßtischblatt 2553, Stettin, 1937
s. 85 - sedina.pl (data dostępu: 30.01.2023), Pommersches Ladesmuseum Greifswald, Stettiner Illustrierte Zeitung, zbiory prywatne
s. 86 - https://dia.org/ (data dostępu: 30.01.2023)
s. 90-91 - prace z kolekcji Specjalistycznego Psychiatrycznego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Suwałkach